

آسان سنڌي ڪتاب

ستين ڪلاس لاءِ

سندھ ٹیکسٹ بک بورڊ، ڄام شورو

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو سنڌ وٽ محفوظ آهن.
سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو پاران تيار ڪيل ۽ تعليم کاتي جو، سنڌ صوبي لاءِ
واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

ڪتابن جي نصاب جي جائزي واري قومي ڪاميٽيءَ جو سڌاريل

نگران اعليٰ:

آغا سهيل احمد

چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

نگران:

اويس ڀٽو

ليکڪ:

سيد قادر بخش شاه

سيد شاه محمد شاه

ايڊيٽر:

اويس ڀٽو

پروف ريڊر:

جمشيد احمد جوڻيجو

ڪمپيوٽر گرافڪس:

نور محمد سميجو

ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ:

دانش پير

فهرست

سبق نمبر	عنوان	صفحو نمبر
1.	حمد (نظم)	5
2.	پاڻ سڳورن جو پاڙيسرين سان ورتاءُ	6
3.	حضرت علي ڪرم الله وجهه جي مهمان نوازي	8
4.	سوات جي ماڻھو جو سير	11
5.	نعت (نظم)	14
6.	انصاف	15
7.	ڳوٺاڻي زندگي	17
8.	جنڊيءَ جو ڪم	20
9.	اخلاقي قدر (نظم)	22
10.	تيليفون	23
11.	ابن بطوطه جو سنڌ جو سفر (سفرنامو)	25
12.	سُٺو شهري	27
13.	حُب الوطني (نظم)	29
14.	وڏن جو چيو مڃجي	30
15.	ٿرئفڪ جا اصول	32

سبق نمبر	عنوان	صفحو نمبر
16.	هاري (نظم)	35
17.	مخدوم نوح (هالن وارو)	37
18.	مليريا	39
19.	ايڪو زنده باد (نظم)	41
20.	بهادر ماءُ	43
21.	شمس العلماء ڊاڪٽر عمر بن محمد دائودپوٽو	45
22.	فطرت جو اڀياس	47
23.	سيوهڻ	49
24.	پن پلين جي ڳالهه (نظم)	51
25.	خلق جي خدمت	53
26.	صحت جي سنڀال	55
27.	اُپت ۽ خرچ	57
28.	سوپ جي خوشي	60
29.	ڏاهو هاري	62
30.	دُعا (نظم)	64

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

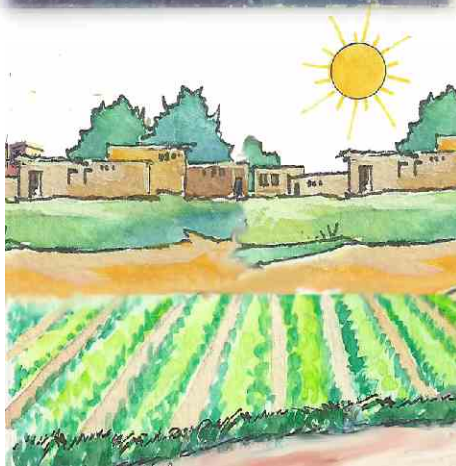
سبق پھريون

حمد

ڏٺي! تو بنائي عجب هيءَ خدائي،
سدا توکي سائين! ٿي سونهين وڏائي.

سوين جڳ ۾ ڏسجن ٿا، نرمِل نظارا،
ڪيئي پيدا سج چنڊ، تارا ستارا،
ڪڙي جڳ سڄي تي، جي ڪن روشنائي.

ڪڍي مان ڪرين تون، ٿو انبار ڪيڏا!
ٿين ننڍڙي ڏاڻي مان گلزار ڪيڏا!
عجب تنهنجي قدرت بي انتهائي

صفت هر ڪنهن شيءِ جي آهي نرالي،
نه حڪمت کان هرگز، آهي ڪابه خالي،
چڱي آهي سڀڪا، تو جيڪا بڻائي

- حافظ محمد ”احسن“

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب لکو:

(الف) سج، چنڊ ۽ تارا ڪنهن پيدا ڪيا آهن؟

(ب) اسان کي الله تعاليٰ جي ساراهه، ڇا لاءِ ڪرڻ گهرجي؟

2. ڪڍي مان ڪرين تون ٿو انبار ڪيڏا“ جو مطلب ٻڌايو:

3. هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

روشنائي

چڱي

انبار

ڪڍي

سائين

پاڻ سڳورن جو پاڙيسرين سان ورتاءُ

حضرت محمد مصطفيٰ صلي الله عليه وآله وسلم جن کان وڌيڪ، انسان ذات جو ٻيو ڪوبه همدرد ۽ هڏ ڏوڪي ڪونه آهي. پاڻ هر طرح جون تڪليفون سهي، الله تعاليٰ جو موڪليل پيغام، ماڻهن تائين رسايائون. هر هڪ ڪم عملي طرح ڪري، ماڻهن کي سمجهايائون ته ڪين ڪهڙي ريت زندگي گذارڻ گهرجي، جنهن سان انهن جي دنيا توڙي آخرت جي پلائي ٿئي. ڪين انسان ذات لاءِ وڏي عزت هئي. وڏي توڙي ننڍي، امير توڙي غريب سان نهايت پيار ۽ محبت سان پيش ايندا هئا. پاڻ سڳورا پاڙيوارن جو سڀ کان وڌيڪ خيال رکندا هئا.

هڪ ڀيري حضرت بيبي عائشه رضي الله عنها، حضور جن کان پڇيو ته ”منهنجون ٻه پاڙيواريون آهن، انهن مان سوکڙيون يا تحفو ڪنهن کي ڏيان؟“ پاڻ فرمايائون ”جنهن جي گهر جو دروازو تنهنجي گهر جي ويجهو هجي.“ ٻي روايت ۾ آهي ته پاڻ فرمايائون ته ”اهو مؤمن نه آهي جيڪو پاڻ ته ڍاول هجي ۽ سندس پاڙيوارو ٻُڪيو رهي.“ سندس اهو به فرمان آهي ته ”جيڪو خدا ۽ قيامت جي ڏينهن تي ايمان رکي ٿو، تنهن کي گهرجي ته پنهنجي پاڙيسريءَ جي عزت ڪري.“

هڪ ڀيري پاڻ سڳورن فرمايو ته ”جڏهن به ڪا شيءِ گهر ۾ آيو ته پاڙيوارن کي به ان مان موڪليو. جيڪڏهن شيءِ ٿوري هجي ته ان جون گلون گهر کان ٻاهر نه ڇڏيو، متان پاڙيسرين جا ٻار اُهي ڏسي روئين.“

هڪ روايت آهي ته پاڻ سڳورا صحابن سان گڏ ويٺا هئا. پاڻ تي پيرا فرمايائون ”خدا جو قسم اهو مؤمن نه آهي.“ صحابن عرض ڪيو ”يار رسول الله! ڪير؟“ پاڻ جواب ۾ فرمايائون ”جنهن جي شرارتن کان پاڙيسرين کي تڪليف پهچي.“

حضرت بيبي عائشه رضي الله عنها کان روايت آهي ته پاڻ سڳورن^۲ فرمايو ته ”جبرئيل عليه السلام پاڙيسرين جي حقن بابت ايتري قدر تاڪيد ڪيو آهي، جو مون سمجهيو ته ڪٿي کين ورثي جو حق نه ڏياريو وڃي.“

مٿي بيان ڪيل روايت مان معلوم ٿئي ٿو ته پاڻ سڳورن^۲ کي پاڙيسرين لاءِ تمام گهڻو پيار ۽ عزت هئي. اسين به جيڪڏهن پنهنجي پاڙيسرين سان حضور^۳ جن جي ڏنل تعليم موجب ورتاءُ ڪريون ته هوند سڀ جهيڙا جهڻا ختم ٿي وڃن. نفرت ۽ حسد جي پاڙ پٽجي وڃي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

(الف) پاڻ سڳورا^۳ ڪهڙي قسم جي ماڻهوءَ کي مؤمن نٿا سڏين؟

(ب) حضور^۳ جن خدا ۽ قيامت جي ڏينهن تي ايمان جي ڪهڙي نشاني بيان ڪئي آهي.

(ج) پاڙيوارن سان سٺي هلت هلڻ ڪري ڪهڙو فائدو ٿيندو؟

2- هيٺ ڏنل ٽڪري مان اهڙا فعل ڳوليو، جن مان خبر پوي ته اهو ڪم گذريل وقت ۾ ٿيو آهي؟

”الله تعاليٰ تمام وڏو مهربان آهي، جنهن اسان ڏانهن حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جن کي پيغمبر ڪري موڪليو. پاڻ سڳورا ڏاڍا رحمدل هئا. پاڻ پاڙيوارن جي ڏاڍي عزت ڪندا هئا.“

حضرت علي ڪرم الله وجهه جي مهمان نوازي

اسلامي تعليم ۽ نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي تربيت پاڻ سڳورن جي ساٿين تي تمام گهرو اثر ڪيو هو. جن ماڻهن اسلام قبول ڪيو، تن جا سڻا ڪڻ پاڻ وڌيڪ چمڪيا. انهن مسلمانن کي هر وقت الله تعاليٰ جي رضامنديءَ جو خيال هوندو هو. هو ڪوبه ڪم دنياوي مطلب لاءِ ڪونه ڪندا هئا. انهن جون دليون قربانيءَ جي جذبي سان ڀرپور هونديون هيون. هو پنهنجي گهرجن کي تاري به، ٻين ضرورتمندن جي مدد ڪرڻ لاءِ هر وقت تيار رهندا هئا. انهن جو اهو عمل الله تعاليٰ کي ڏاڍو پسند آيو. قرآن مجيد ۾ اهڙن سخين جي تعريف هن طرح بيان ڪيل آهي. ”سخي اُهي آهن جيڪي ماڻهن کي الله جي خوشنودي حاصل ڪرڻ لاءِ ڪارائين ٿا ۽ انهن کان کاڌي جي عيوض ڪابه قيمت نٿا وٺن ۽ نڪي انهن تي ٿورو ٿڌين ٿا.“

هونئن ته سڀ صحابي هڪ ٻئي کان وڌيڪ سخي ۽ مهمان نواز هئا. پر حضرت علي ڪَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ پنهنجو مٿ ڀاڙ هئا. اهڙا ڪيترائي موقعا ٿيا جو سندن آڏو کاڌو آندو ويو ۽ پاڻ اڃا کائڻ وارا ئي هوندا هئا، ته ڪونه ڪو مسافر يا مهمان اچي نڪرندو هو، اهڙي حالت ۾ پاڻ ٻُڪيا رهي، اهو کاڌو مهمان کي ڪارائي خوش ٿيندا هئا.

هڪ ڀيري وٽن گهر ۾ کائڻ لاءِ ڪابه شيءِ موجود ڪانه هئي. پاڻ ڪنهن يهودي جي باغ ۾ مزوري ڪرڻ ويا. پورهئي جي عيوض کين ڪُتل ملي. ان مان ڪجهه ڪُتل وڪڻي سڀڻو وٺي آيا. جڏهن کاڌو ٺهي تيار ٿيو، تڏهن هڪ مهمان اچي نڪتو. پاڻ اهو سمورو کاڌو مهمان کي ڪارائي ڇڏيائون. پنهنجن ٻارن کي باقي بچيل ڪُتل کائڻ لاءِ ڏنائون. ان موقعي تي فرمايائون ته ”الله جو شڪر آهي، جو مون کي ايتري مزوري ملي ۽ آءٌ سندس طرفان موڪليل مهمان جي خدمت ڪري سگهيس.“

هڪ ڀيري ائين به ٿيو جو پاڻ جَوَن جي سُڪل ماني کاڌائون، پر تازي ۽ سڻي ماني هڪ مهمان کي ڪارايائون.

حضرت علي ڪَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ جي مهمان نوازي واري انهيءَ صفت ڪري، نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن کيس ”ڪريم“ سڏيو آهي. حضور جن فرمايو ته ”دنيا ۾ سخين جا چار قسم آهن، جن مان سڀ کان اُتم درجي واري سخيءَ کي ”ڪريم“ سڏجي ٿو. ڪريم اهو شخص آهي، جيڪو پاڻ ٻُڪيو اُچيو رهي به مسافرن، مهمانن، يتيمن ۽ بيواهن کي کاڌو ڪارائيندو ۽ پاڻي پياريندو.“

اسان جو فرض آهي ته اسلامي تعليم جي روشنيءَ ۾ محتاجن ۽ مسڪينن جي پرگهور لهون.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) سخين جي قرآن مجيد ۾ ڪهڙي تعريف ٿيل آهي؟
(ب) حضرت علي ڪَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ ڪهڙي طرح مهمانن جي سنڀال ڪندا هئا.
(ج) نبي صلي الله عليه وآله وسلم جن حضرت علي ڪَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ جي سخاوت بابت ڇا فرمايو آهي؟
(د) اسان کي گهرجائن جي ڪهڙي طرح مدد ڪرڻ گهرجي؟

2- هيٺ ڏنل لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

- (الف) پاڻ ڪنهن يهوديءَ جي ۾ مزوري ڪرڻ ويا.
(ب) پورهئي عيوض کين ملي.
(ج) ان مان ڪجهه ڪٽل وڪڻي وٺي آيا.
(د) جڏهن کاڌو ٺهي تيار ٿيو، تڏهن هڪ اچي نڪتو.

3- هيٺيان لفظ پنهنجن جملن ۾ استعمال ڪريو:

مهمان نوازي ضرورتمند قرباني محتاج ڪريم

سوات جي ماٿريءَ جو سير

قسمت سانگي پاڻ سوات ماٿريءَ جي مرڪزي شهر ’سيدو شريف‘ ۾ اچي نڪتا آهيون. سوات پاڪستان جي اُتر اُلهندي طرف نهايت سرسبز ۽ خوبصورت ماٿري آهي. هن واديءَ جي سُونهن ۽ سوپيا جي هاڪ ٻڌي

ڪيترائي سيلاني سير ۽ سفر لاءِ هتي ايندا آهن. پاڻ به چونه پهريائين ’سيدو شريف‘ چڱيءَ طرح گهمي ڏسون. ان بعد سوات جي ٻين ڏسڻ جهڙن هنڌن جو به سير ڪريون.

سيدو شريف هن واديءَ ۾ مکيه ۽ مرڪزي شهر آهي. هتي سوات جي اڳوڻي واليءَ جو محل ڏاڍو ٺاهوڪو ٺهيل ٿو ڏسجي. هيءُ جامع مسجد آهي. اڏاوت ته انهيءَ جي به شانائتي آهي. هوءَ وڏي جاءِ ڪاليج آهي. چوڌاري ساون وڻن ۽ ميويدار باغن ته شهر جي رونق ٻيئي ڪري ڇڏي آهي. هاڻي پاڻ کي ”مينگورا“ هلڻ گهرجي.

اِجهو، مينگورا اچي ويو. هيءُ واديءَ جو ٻيو نمبر وڏو شهر آهي. هيءُ به ٺاهوڪو شهر ٿو ڏسجي! چوڌاري سهڻا باغ اٿس عمارتون ۽ بازارون سٺيءَ سٺاءَ سان اڏيل اٿس. هتي هوٽل به ٺاهوڪا آهن. اهي گورا ماڻهو شايد ڪنهن ٻئي ملڪ مان سير سانگي هتي آيا آهن.

هاڻي پاڻ کي ”بحرين“ هڻڻو آهي. رستي جي ٻنهي ڪنارن تي ڪيڏي نه ساوڪ آهي. ٽڪرين تي ڊگها وڻ ۽ تراين ۾ باغ ڪهڙا نه خوبصورت پيا لڳن. جبلن تان وهندڙ نهرن توڙي چشمن جو پاڻي به ڏاڍو صاف ۽ چمڪندڙ آهي. ٽڪرين جي ڪنارن تي ريون نرم ۽ نازڪ گاهه مزي سان پيون چرن. ڪٿي ڪٿي ڪي باغائي به باغن ۾ ڪم ڪندي نظر پيا اچن. هن ماڻهيءَ جي زمين گهڻي ڀاڱي پٿريلو آهي. ان ڪري پوک مڙئي گهٽ نظر اچي ٿي. هن وقت به هتي جي آبهوا وڻندڙ آهي. سياري ۾ هن واديءَ ۾ سخت ٿڌ پوندي آهي.

هتي صوفن ۽ انگورن جا اعليٰ درجي جا باغ پيا ڏسجن. شهر ۾ هلڻ کان اڳ هن باغ جو چڪر ڏيندا هلون. هتي جا صوف ڪوئيتا ۽ قنڌار جي صوفن کان گهڻو وڏا ۽ سواڊي آهن. هن واديءَ جا ماڻهو مهمان نواز ۽ قربائتا ٿا ڏسجن. هن باغائيءَ پنهنجي ڪيتري نه آجيان ڪئي آهي!

بحرين شهر به خوبصورتيءَ ۾ گهٽ ڪونه آهن. هن آبشار تي پن چڪي پيئي هلي. هتي جو نظارو به من موهيندڙ آهي. هن ماڻهيءَ ۾ وسنديون ته گهڻي ئي آهن، پر ”ڪالام“ ڏسي واپس ورنڊاسون.

ڪالام به ڏسڻ وٽان آهي. هن کي چوڌاري پهڙن تي بينل ديال جي ڊگهن وٽن ڍڪي ڇڏيو آهي. هتي جي رهاڪن جو خاص ڌنڌو ڪاڻ وڍڻ ٿو پائنءِجي.

سج پويون ٿي ويو آهي. هاڻي پاڻ کي جلد واپس هلڻ گهرجي رات ’سيدو شريف‘ ۾ رهي، صبح جو واپس ڳوٺ ڏانهن هلنداسون.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) سوات ماٿريءَ ۾ ڪهڙا مکيه شهر آهن؟
- (ب) هن واديءَ ۾ ڪهڙا ميوا ٿين ٿا؟
- (ج) هتي جي خاص معدني پيداوار ڪهڙي آهي؟
- (د) ڪالام شهر جي چوڌاري ڪهڙا وڻ آهن؟

2- هيٺ ڏنل لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

ڪٿي ڪالهه هتي ڪونه ٿي

- (الف) اڄ چنجر آهي..... جمعو هو.
- (ب) منهنجو ڀاءُ اچڻو هو پر..... آيو.
- (ج) هن آڻشار پن چڪي پيئي هلي.
- (د) توکي رهڻ جي اجازت ناهي.

3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ پنهنجن جملن ۾ استعمال ڪريو:

ماٿري	ناهوڪو	ڏندو	موهيندڙ	پٿريلو
-------	--------	------	---------	--------

4- هيٺين لفظن جا ضد لکو: جيئن: اڳيون — پويون

سخت شهر اُتر خاص زمين

نعت

خدا سڀني جو ڪيو سردار احمد،
نبين جو سپهه سالار احمد.

وڏو طالع انهن جو بخت بالا،
ڌڻيءَ جنهن جو ڪيو مهندار احمد.

غلامن جون لهي سارون سنڀارون،
غريبن جو سدا غمخوار احمد.

قيامت جو اسان کي خوف ڪهڙو،
شفاعت جو ڪيو اقرار احمد.

الاهي منهنجو ڪر هي عرض مقبول،
اچي اوکيءَ ۾ ٿئي آڌار احمد.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) نبين جو سپهه سالار ڪير آهي؟
(ب) شاعر ڪهڙي عرض مقبول ٿيڻ جي دعا ٿو گهري؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڌڻي	مهندار	اوکي	آڌار	سپهه سالار
-----	--------	------	------	------------

انصاف

جنهن زماني ۾ سنڌ تي مرزا شاه حسن ارغون راڄ ڪندو هو، ان وقت سنڌ جي گاديءَ جو هنڌ بکر هو. مرزا شاه حسن جي علم ۽ انصاف جون ڳالهيون ٻڌي، ايران جي شهر شيراز مان هڪ سيد شڪرالله نالي بکر ۾ آيو. مرزا شاه حسن سندس قابليت ڏسي کيس بکر جو وڏو قاضي مقرر ڪيو. سيد صاحب هن عهدي کي ايترو ته سچائيءَ ۽ انصاف سان هلايو، جو اڄ به سندس نالو پيو ڳائجي.

اُن وقت هڪ سوداگر، عرب مان عمدا گهوڙا خريد ڪري بکر ۾ واپار جي سانگي آيو. مرزا شاه حسن کي گهوڙا پسند ڪري خريد ڪيا ۽ حڪم ڪيائينس: ”گهوڙن جي قيمت وڃي خزانچيءَ کان وٺ.“

ٻئي ڏينهن صبح جو سوداگر قيمت وٺڻ لاءِ خزانچيءَ وٽ ويو. پر کيس ڪابه رقم نه ملي. سوداگر بادشاهه جي درٻار ۾ ويو، پر کيس اُتان به ڪو سنئون جواب نه مليو. لاچار ٿي هو شهر جي قاضيءَ وٽ وڃي فريادي ٿيو. قاضيءَ سندس فرياد ٻڌي، مرزا کي چوائي موڪليو، ”عدالت ۾ اچي حاضر ٿي.“ ان وقت بادشاهه کي عدالت ۾ حاضر ٿيڻ جو حڪم ڏيڻ سولي ڳالهه نه هئي. ڪنهن کي مجال جو اهڙي گستاخي ڪري سگهي! ماڻهن کي قاضيءَ جي حڪم تي ڏاڍو عجب لڳو، پر مرزا حسن عدالت ۾ وڃي حاضر ٿيو. قاضي ادب لاءِ نه پنهنجي جاءِ تان اُٿيو ۽ نه وري کيس ويهڻ لاءِ آڇ ڪيائين. لاچار بادشاهه به فريادي سان گڏ بيهي رهيو. قاضيءَ بادشاهه کان سوداگر جي فرياد بابت جواب گهريو. بادشاهه گهوڙن جي خريداريءَ کي قبول ڪيو ۽ هڪدم پئسن ڏيڻ جو واعدو ڪيو.

جڏهن فيصلو ٿي چڪو، تڏهن قاضي پنهنجي جاءِ تان اُٿيو ۽ بادشاهه کي ادب سان سلام ڪري چيائين ”بادشاهه سلامت! انصاف لاءِ ضروري هو ته مان اوهان کي عدالت ۾ گهرايان. جڏهن اوهان عدالت ۾ آيا، تڏهن انصاف لاءِ اوهان جو فرياديءَ سان گڏ بيهڻ به ضروري سمجهيم، هاڻي جڏهن ته فيصلو ٿي چڪو آهي، تڏهن هوءَ مٿانهين جاءِ اوهان لاءِ آهي ۽ آءٌ خادم آهيان.“

مزار شاه حسن، سندس انصاف ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو ۽ گهڻوئي انعام ڏنائينس.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) سيد شڪر الله ڪٿي جو قاضي هو؟
- (ب) گهوڙن جو سوداگر وٽس ڪهڙي فرياد ڪئي آيو؟
- (ج) مرزا شاه حسن کي قاضي عدالت ۾ ڇو گهرايو؟
- (د) قاضيءَ ڪهڙو فيصلو ڏنو؟
- (هه) فيصلي کان پوءِ هن مرزا شاه حسن کي ڇا چيو؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

مٿانهين	آڇ	سنئون	سانگي	راج
---------	----	-------	-------	-----

3- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

بکر سوداگر فرياد فيصلو انصاف

- (الف) ٻئي ڏينهن صبح جو قيمت وٺڻ لاءِ خزانچيءَ وٽ ويو.
- (ب) مرزا شاه حسن، سندس ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو.
- (ج) ان وقت سنڌ جي گاديءَ جو هنڌ هو.
- (د) جڏهن ٿي چڪو، تڏهن قاضي پنهنجي جاءِ تان اُٿي بيٺو.
- (هه) قاضي، بادشاهه کان سوداگر جي بابت پڇيو.

ڳوٺاڻي زندگي

اسان جي ملڪ جي آباديءَ جو گهڻو حصو ڳوٺن ۾ رهي ٿو. ڳوٺاڻن ماڻهن جا مکيه ڌنڌا ٻه آهن: هڪ ٻني ٻارو ڪرڻ ۽ ٻيو مال ڌارڻ. ان کان سواءِ ڪي واپار به ڪن ٿا، ته ڪي وري دڪان به هلائين ٿا. ڳوٺن ۾ ڪاريگر به هوندا آهن، جهڙوڪ: لوهار، ڪنڀار، واڍا ۽ رازا. انهن جا دڪان ڪچهريءَ جا مرڪز آهن.

ڳوٺاڻا ماڻهو محنتي به ڏاڍا هوندا آهن. هاري صبح جو سوير ٻني تي هليا ويندا آهن. هو اسان لاءِ اڻ اُٻائين ٿا، پاڇيون ۽ ميوا پيدا ڪن ٿا. ڳوٺاڻا صبح کان شام تائين پورهئي ۾ رڌل رهن ٿا. صاف هوا، نج کاڌي ۽ محنت جي ڪري سندن جسم سگههرا هوندا آهن.

ڳوناڻيون عورتون به ڏاڍيون محنتي هونديون آهن. هُو ڪڏهن به واندليون نه ويهنديون آهن. هو گهر جو ڪم ڪار لاهي، رلي ٺاهڻ ويهي رهنديون، يا ڀرت ڀرڻ کي لڳي وينديون. انهيءَ هنر ۾ هو ڏاڍيون پڙ هونديون آهن.

ڳوٺن ۾ سڀ ماڻهو هڪ ٻئي کي چڱيءَ طرح سڃاڻن ٿا. هو هڪ ٻئي جي ڏک سُڪ ۾ شريڪ ٿين ٿا. ڳوٺ جي مسئلن جو حل به سڀ گڏجي ڳوليندا آهن. ڳوٺ ۾ ڪوبه جهيڙو ٿيندو ته چار چڱا ان جو فيصلو ڪندا آهن.

هاڻي ته ڳوٺن ۾ بجلي به پهچي وئي آهي. ڳوناڻن جا ڪاوان گهر به روشن ٿي ويا آهن. بجليءَ جي ڪري ڳوٺن ۾ ننڍيون صنعتون لڳي رهيون آهن. پڪن رستن جي ڪري اڄ وڃ جي سهولت ٿي پئي آهي. ڳوٺن ۾ تعليم تي به خاص ڌيان ڏنو پيو وڃي. سرڪار به ڳوٺن جي ترقيءَ لاءِ ڪوششون ڪري رهي آهي. ڳوناڻن هُنرن کي زور وٺائڻ لاءِ گهرو صنعتون قائم ڪيون پيون وڃن.

ڳوٺن ۾ واٽر سپلائي رٿائون رائج ڪيون پيون وڃن. انهن رٿائن سان ڳوناڻن کي صاف پاڻي مهيا ٿي سگهندو.

ڳوناڻا ماڻهو سادا، سچا، بهادر ۽ مهمان نواز آهن. ڪوبه قول ڪندا ته اهو ضرور پاڙيندا. توهان کي فطرت جي سونهن ڏسڻي هجي ته ڪنهن ڳوٺ ۾ هليا وڃو. ڊگها وڻ، سايون ٻنيون ڏسي روح کي راحت اچي ويندي. سج لهڻ ۽ اُڀرڻ جو نظارو ته ڏسڻ وٽان هوندو آهي. شام جو مال جي تلين، چنگن ۽ چڙن جا سُر پڪڙجي ويندا آهن. رات جو تارن جڙيل آسمان ڏسي نيٺ نري پوندا آهن. رات جو ڪنهن اوطاق ۾ ڪچهريءَ ۾ ويڃو ته سڄي ڏينهن جو ٿڪ لهي ويندو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) اسان جي ملڪ جي آبادي جو گهڻو حصو ڪٿي ٿو رهي؟
(ب) ڳوٺاڻن جا مکيه ڌنڌا ڪهڙا آهن؟
(ج) هاري صبح جو ڪيڏانهن هليا ويندا آهن؟
(د) ڳوٺن ۾ جهيڙي جو فيصلو ڪير ڪندا آهن؟

2- هيٺيان لفظ پنهنجن جملن ۾ استعمال ڪريو:

مڪيه	رُڌل	وانديون	پڙ	رتائون	سُونهن
------	------	---------	----	--------	--------

3- هيٺ ڏنل لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

مان ۾ تي جا تان

- (الف) اسان جي ڳوٺ ماڻهو هڪ ٻئي سان پيار ۽ محبت سان رهن ٿا.
(ب) هنن ڪوبه جهڳڙو ڪونه ٿئي.
(ج) سندن هڪ ٻئي گهڻو ڀروسو آهي.
(د) اهي ٿوري گهڻي ڪونه وڙهن.
(ه) انهن گهڻا پڙهيل آهن.

جنڊيءَ جو ڪم

ڪاٺيءَ تي رنگن چاڙهڻ جي هنر کي جنڊيءَ جو ڪم چئبو آهي. اهو ڪم فقط گول ڪاٺيءَ تي ٿيندو آهي. آڳاٽي وقت ۾ ڪتن جا پاوا، هندورا، مَنجِيون ۽ لڪڻ جنڊيءَ تي ٺهندا هئا، پر هاڻي ضرورت مطابق ٻيون به ڪيتريون ئي شيون جنڊيءَ تي ٺهن ٿيون. جيئن ته رانديڪا، تنگڻيون، دٻليون، رول، آرسين جا فريم ۽ صوفا وغيره.

جنڊيءَ لاءِ خاص بهڻ ۽ لٺي جو ڪاٺ ڪم ايندو آهي. ٻئي ڪاٺ تي رنگ نه چڙهندو. سٺي ۽ پائدار ڪم لاءِ بهڻ جو ڪاٺ ڪم ايندو آهي.

جنڊيءَ جو ڪم ٻن قسمن جو ٿئي ٿو؛ هڪ لسو، ٻيو گلڪاري. گلڪاريءَ جو خاڻوڻ ۽ هالا نوان ۾ ٿيندو آهي. ڪشمور ۽ لقمان واري جنڊي سادي ٿيندي آهي. جڏهن ته هالا ۽ خاڻوڻ واري جنڊيءَ ۾ ڪاٺيءَ تي رنگن جا تهه چاڙهي چُر وانگر گل ۽ نقاشيءَ جون ڊزائون ظاهر ڪيون وينديون آهن. اهو تيار ٿيل سامان امير توڙي غريب چاهه سان خريد ڪندا آهن.

جنڊيءَ جو ڪم سنڌ جي قديم هنرن مان هڪ آهي، جيتوڻيڪ هن وقت ٻاهرين ملڪن ۾ جنڊيءَ جي شين جي طلب وڌي رهي آهي. حڪومت به ٻين هنرن سان گڏ جنڊيءَ جي هنر کي زور وٺائڻ لاءِ اپاءُ وٺي رهي آهي. پٽ شاهه ۾ ته اهڙن هنرمندن کي خاص ڪالوني اڏائي ڏني ويئي آهي، ته جيئن جنڊيءَ جي ڪم جو خاص مرڪز قائم ٿئي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) جنڊيءَ جو ڪم ڇا کي چئبو آهي؟
- (ب) جنڊيءَ لاءِ ڪهڙو ڪاٺ ڪم ايندو آهي؟
- (ج) جنڊيءَ جي ڪم جا ڪهڙا قسم آهن؟
- (د) ڪهڙن شهرن ۾ چُر وانگر گل ۽ نقاشي جون ڊزائون تيار ٿينديون آهن؟

2- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

جنڊي ڪاٺ سادي بهڻ قديم

- (الف) جنڊيءَ جو ڪم سنڌ جي هنرن مان هڪ آهي.
- (ب) ڪشمور ۽ لقمان واري جنڊي ٿيندي آهي.
- (ج) سني ۽ پائدار ڪم لاءِ جو ڪاٺ ڪم آڻيندا آهن.
- (د) ڪاٺي تي رنگن چاڙهڻ جي هنرن کي جو ڪم چئبو آهي؟
- (ه) جنڊيءَ لاءِ خاص بهڻ ۽ لٽي جو ڪم ايندو آهي.

3- هيٺيان جملا درست ڪريو:

- (الف) حاصل ڪرڻ لاءِ فائدا آهن علم سان.
- (ب) جا ماڻهو هنرمند آهن سنڌ.
- (ج) شاعر وڏو آهي جو شاهه عبداللطيف سنڌ.
- (د) آهي قائداعظم جو پاڪستان باني.

اخلاقي قدر

ادب اخلاق سان سچ پچ ته ماڻهو ٿو ٿئي ماڻهو،
بنا اخلاق دنيا ۾ اجايو ٿو ٿئي ماڻهو.
ادب اخلاق ٿي ٿو ماڻهپو، ماڻهوءَ کي سڀڪاري،
۽ خوش اخلاق ماڻهو ٿي، سڦل ٿو زندگي گهاري.
ننڍن سان پيار وڌڻ جو ادب، هر دم ڪرڻ گهرجي،
نه ويجهي ڪوڙ جي ويجهو، سدائين سچ چوڻ گهرجي.
ٿئي اخلاق سان ٿي ٿو، مٿانهون ماڻ ماڻهوءَ جو،
بلند اخلاق جيئن جيئن اعلِيٰ شان ماڻهوءَ جو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) ماڻهو سچ پچ ماڻهو ڪيئن ٿو ٿئي؟
(ب) بنا اخلاق دنيا ۾ ماڻهو ڪيئن ٿو ٿئي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اجايو	ماڻهپو	سڦل	مٿانهون	اعليٰ
-------	--------	-----	---------	-------

3- هيٺين لفظن جا ضد لکو: جيئن: زندگي — موت

ويجهو ننڍن ڪوڙ پيار

ٽيليفون

لفظ 'ٽيليفون' ٻن لفظن مان ٺهيل آهي. ٽيلي ۽ فون. ٽيلي جي معنيٰ آهي 'پري' ۽ فون جي معنيٰ آهي 'آواز'. اهڙي طرح ٽيليفون جي معنيٰ آهي "پري جو آواز". ٽيليفون هڪ اهڙي شيءِ آهي، جنهن جي مدد سان پري پري تائين هڪ ٻئي سان ڳالهائي سگهجي ٿو. هن ۾ رڳو هڪ ٻئي جو ٻڌڻ ڪونه ٿو ڏسجي، باقي ڳالهه ٻولھ اهڙي طرح ٿئي ٿي، جيئن روبرو ڳالهائبو آهي. ٽيليفون سرڪاري آفيسن، دڪانن، ڪارخانن، اسپتالن ۽ ڪاروباري ماڻهن جي گهرن ۽ بنگلن ۾ رکيل هوندي آهي.

ٽيليفون جو آواز هڪ هنڌان ٻئي هنڌ تائين، تارن ۽ بجليءَ جي وسيلي رسي ٿو. ٽيليفون آفيس ۾ ايڪسچينج بورڊ هوندو آهي، جتي هر وقت ماڻهو وينو هوندو آهي، جنهن کي آپريٽر چئبو آهي. وڏن شهرن ۾ ٽيليفون جو سڌو سنئون سرشتو آهي. ٽيليفون ۾ هڪ چڪري لڳل هوندي آهي، جنهن کي "ڊائل" چئبو آهي. ان ۾ پڙيءَ کان نون تائين انگ هوندا آهن، جنهن نمبر تي ڳالهائڻو هوندو آهي، ان جي نمبر موجب

ڊائل ڦيرايو ته گهربل نمبر تي گهڻي وڃندي، اُتي وينل ماڻهو رسيور ڪٽندو ته ڳالهه ٻوله ٿي سگهندي.

ٽيليفون اليگزينڊر گرهام بيل نالي هڪ سائنسدان ايجاد ڪئي هئي. سڄي ته ٽيليفون ايجاد ڪرڻ واري هيءَ مشين ناهي، ماڻهن لاءِ وڏو سک ڪري ڇڏيو آهي. هاڻي ته ريڊيائي لهرن وسيلي ٽيليفون جي آواز کي هڪ هنڌ کان ٻئي هن تائين رسايو پيو وڃي. انهيءَ مشين کي وائرليس چئبو آهي. انسان اڳتي وڌندي موبائيل فون به تيار ڪري ورتي آهي، جنهن کي ڪيسي ۾ کڻي هر هنڌ استعمال ڪري سگهجي ٿي.

هر انسان جو فرض آهي ته الله تعاليٰ جي طرفان مليل لياقتن کي، انسان ذات جي پلي ۽ خدمت ۾ صرف ڪري.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) ٽيليفون جو ايجاد ڪندڙ ڪير هو؟
(ب) سڌي سرشتي موجب ٽيليفون ڪيئن ڪم ڪري ٿي؟
(ج) هن اوزار مان ڪهڙو فائدو آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ايجاد	اوزار	فرض	لياقت	سڌارو
-------	-------	-----	-------	-------

3- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

ايجاد پري سڌو فائدو

- (الف) وڏن شهرن ۾ ٽيليفون جو..... سرشتو آهي.
(ب) ٽيليفون، اليگزينڊر گرهام بيل نالي هڪ سائنسدان..... ڪئي هئي.
(ج) ٽيليفون مان ڪهڙو..... آهي.
(د) ٽيليفون جي معنيٰ آهي..... جو آواز.

ابن بطوطه جو سنڌ جو سفر

مشهور مسلمان سيلاني شيخ ابو عبدالله ابن بطوطه مراڪش جي ”طنج“ شهر ۾ ڄائو هو. هن سالن جا سال، دنيا جي مختلف ملڪن جو سير ڪيو. سفر دوران انهن ملڪن جي تاريخ، جاگرافي ۽ اتي جي ماڻهن جي ريتين رسمن ۽ رهڻي ڪهڻي جو سفرنامو لکيائين.

ابن بطوطه سنڌ ۾ به آيو هو. هن جي لکيل سفرنامي ۾، سنڌ بابت پڻ ڪجهه احوال ڏنل آهي. اهو احوال آهي ته مختصر، پر تاريخي لحاظ کان ان جي وڏي اهميت آهي. هو لکي ٿو ته ”تاريخ پهرين محرم سن 734 هجريءَ ۾ اسان جو سنڌو درياءَ مان گذر ٿيو. هن درياءَ جو شمار وڏن دريائن ۾ ٿئي ٿو. گرميءَ جي موسم ۾ هن ۾ خوب چاڙهه ايندو آهي. سنڌ جي پوک جو دارومدار هن ئي درياءَ تي آهي. سلطان محمد شاه تغلق جي حڪومت هتان کان شروع ٿئي ٿي. هتي اسان کي بادشاهه جا خبر رساڻ مليا، جن اسان جي آمد جي خبر، ملتان جي امير قطب الملڪ کي ڏني، جيڪو ان وقت سيوهڻ ۾ رهيل هو.“

”اسين ٻه منزلون اڳتي هلياسون ته جناني شهر آيو. هيءُ وسيع ۽ خوبصورت شهر، سنڌو نديءَ جي ڪناري تي آباد آهي. هن ۾ سامره قوم جا ماڻهو رهن ٿا، جيڪي هتي جا قديم رهاڪو آهن. جناني کان پوءِ اسين سيوهڻ پهتاسون. هيءُ شهر ڏاڍو گرم آهي. هتي گذرا جامر ٿين ٿا. مڇي به جامر ملي ٿي. هن شهر ۾ ڪير سٺو ۽ سستو ملي ٿو.“

”سنڌ ۾ درياءَ جي ڪناري تي گهاٽا ٻيلا آهن، جن ۾ انيڪ قسمن جا جانور رهن ٿا. رستي تي هلندي مون هڪ گينڊو ڏٺو. هيءُ جانور هاڻي کان ٿورو ننڍو ٿئي ٿو. هن جي مٿي تي ٻنهي اکين جي وچ ۾، هڪ سڱ ٿيندو آهي.“

”سندو نديءَ جي چوڙ وٽ لاهري بندر آهي. هيءُ شهر واپار جو وڏو
مرڪز آهي. هتي ٻاهران ايندڙ مال تي سٺ لک دينار ساليانو محصول اڳاڙي
ٿو.“

”مون کي اهو بندر اتي جي گورنر سان گڏجي ڏسڻ جو موقعو مليو.
لاهري بندر کان پوءِ مون بکر جو رُخ ڪيو. هيءُ به هڪ خوبصورت شهر آهي.
هتي منهنجي ملاقات امام عبدالله حنفي ۽ شهر جي قاضي ابوحنيفه سان ٿي.
هن شهر ۾ ڪجهه ڏينهن ترسي، اسان ملتان ڏانهن روانا ٿياسون، جتي سنڌ
جو گورنر رهي ٿو.“

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) ابن بطوطه ڪٿي ڄائو هو؟
(ب) هي سنڌ ۾ ڪڏهن آيو هو؟
(ج) لاهري بندر بابت ابن بطوطه ڇا لکيو آهي؟

2- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

بندر ڏاڍو حڪومت چاڙھ

- (الف) سيوهڻ شهر گرم آهي.
(ب) هتان سلطان محمد شاه تغلق جي شروع ٿئي ٿي.
(ج) سندو نديءَ جي چوڙ وٽ لاهري آهي.
(د) گرميءَ جي موسم ۾ سندو درياءَ ۾ پاڻيءَ جو ٿئي ٿو.

سُڻو شهري

عام طرح شهر ۾ رهندڙ ماڻهن کي شهري يا شهر واسي چئبو آهي. پر هتي شهريءَ جي معنيٰ آهي، ڪنهن به ملڪ جو رهاڪو. سڀ ڪنهن شهر واسيءَ جا پنهنجي ملڪ ۾ حق هوندا آهن. ساڳئي وقت مٿس ڪي جوابداريون به هونديون آهن.

هر هڪ شهريءَ جي جان، مال ۽ عزت جي حفاظت، حڪومت جي ذمي هوندي آهي. شهريءَ کي پنهنجي ملڪ ۾ تعليم حاصل ڪرڻ، ڪاروبار ڪرڻ ملڪيت گڏ ڪرڻ ۽ گهر ٺاهڻ جو حق هوندو آهي. مذهبي آزادي به هر شهري جو بنيادي حق آهي، جنهن ڪري کيس پنهنجي عقيدتي موجب عبادت ڪرڻ جي آزادي هوندي آهي. شهريءَ کي پنهنجي خيالن ظاهر ڪرڻ ۽ راءِ ڏيڻ، بي انصافي ٿيڻ جي حالت ۾ عدالت جو دروازو کڙڪائڻ جو به حق حاصل هوندو آهي.

ٻئي طرف وري هڪ سُڻي شهريءَ جو فرض آهي، ته حقن حاصل ڪرڻ سان گڏ، جوابدارين جو به خيال رکي ۽ انهن کي پوري ڪرڻ لاءِ هر ممڪن ڪوشش وٺي. شهريءَ جو فرض آهي ته هو ملڪ سان وفادار رهي، ملڪي قانون جو احترام ڪري ۽ ان تي پوريءَ ريت عمل ڪري.

هڪ شهريءَ جو اهو به فرض آهي، ته هو پنهنجي ملڪ لاءِ محنت ڪري. پنهنجي وطن جي حفاظت لاءِ جان توڙي مال جي قرباني ڏيڻ تيار رهي.

سُڻو شهري، حڪومت طرفان مقرر ڪيل ڊلون ۽ ٽئڪس پوري وقت تي ادا ڪندو آهي. کيس جيڪي ذميواريون سونپيون وينديون آهن، تن کي هو پوري ڪرڻ لاءِ هر ممڪن ڪوشش وٺندو آهي. سُڻو شهري ٻين شهرين جي عزت، جان ۽ مال کي ايتروئي پيارو رکندو آهي، جيترو پنهنجي جان، مال ۽ ملڪيت کي رکندو آهي.

اچو ته پاڻ به عهد ڪريون، ته سٺا شهري ٿي رهنداسون ۽ پنهنجي
پياري وطن جي خدمت ڪري، ان جو مان مٿانهون ڪنداسون.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) شهري ڪنهن کي سڏجي ٿو؟
(ب) هڪ شهريءَ جا ڪهڙا حق آهن؟
(ج) هڪ شهريءَ کي پنهنجي ملڪ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟
(د) هڪ شهريءَ کي ڀلن ۽ ٽٽڪسن بابت ڇا ڪرڻ گهرجي؟

2- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

سو هو احمد سٺو

- (الف) مون احمد کي سڏ ڪيو، پر ڪونه آيو.
(ب) هي ڪتاب آهي.
(ج) جيڪو ٻئي لاءِ ڪڏ ڪٽندو پاڻ ڪرندو.
(د) تون اڄ ته گڏجي جي گهر هلون.

3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

رهاڪو مٿانهون سونپيون وفادار ڪڙڪائڻ

حُبُّ الوطني

هي منهنجو وطن آ، هي منهنجو وطن آ.

هتي خوب چمڪن ٿا، سج، چنڊ، تارا،
هتي زر وچائن ٿا، نوري نظارا،
نه دنيا ۾ هڻو ٻيو ڪو چمن آ،
هي منهنجو وطن آ، هي منهنجو وطن آ.

هتي هر هلائين ٿا، شهزور هاري،
هتي لال هيرا لين ٿا هزاري،
ارم آ سونهارو، سراسر عدن آ،
هي منهنجو وطن آ، هي منهنجو وطن آ.

وطن پاڪ جي خاڪ، اکين کي لايان،
ڪٿوري اها ٿو لڳن کي لڳايان،
سچائيءَ سان ڀرپور سهڻو سُخن آ،
هي منهنجو وطن آ، هي منهنجو وطن آ.

- سليم ڳاڙهوي

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

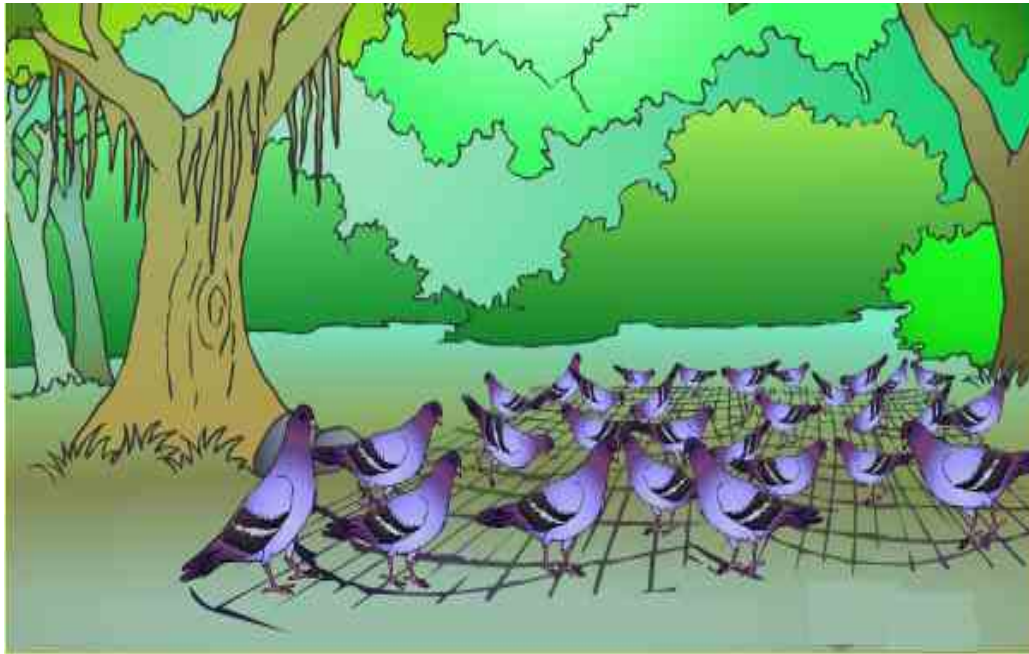
- (الف) شاعر وطن جي خاڪ جي ڇا سان پيٽ ڪري ٿو؟
(ب) شاعر وطن جي ڪهڙين شين جي تعريف ڪري ٿو؟
(ج) ”ارم آ سونهارو، سراسر عدن آ“ جو مطلب ڇا آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

هزاري	شهزور	نوري	نظارا	خاڪ
-------	-------	------	-------	-----

وڏن جو چيو مڃجي

ڪبوترن جو هڪ وڏو ولر اڏامندو ٿي ويو. اوچتو سندن نظر هڪ ميدان تي پئي، جتي اُن جا داڻا گهڻي انداز ۾ ڇڻيل ٿي ڏٺا. هو هڪ هڪ ٿي هيٺ لهڻ لڳا. انهن ۾ هڪ سياڻو ڪبوتر به هو، جنهن کين هيٺ لهڻ کان روڪيو ۽ چيو ته ”مون کي ايترو اُن ڏسي، هن ۾ دوکو ٿو نظر اچي. اڳ ته هن ميدان ۾ هڪ داڻو به نه ٿي ڏٺو، تنهنڪري اچو ته ڪنهن ٻيءَ جاءِ تي هلي پنهنجو چوڳو ڳوليون.“ پر سندس ساٿين هن جي آواز تي ڪن نه ڏٺو ۽ هيٺ لهي پيا؛ اُتي ڪنهن ماريءَ ڄار وڇائي ڇڏيو هو. جيئن هيٺ لٿا، ته قاسي پيا. ماري جو پري لڪل هو، سو ڪبوترن کي ڄار ۾ ڦاسندو ڏسي ڊوڙندو آيو.

هيءَ حالت ڏسي سياڻي ڪبوتر کين چيو ”اوهان لالچ ۾ ڦاسي، منهنجو چوڻ نه ورتو، ماري اجهو آيو. هاڻي اچو ته همت ڪري اڏامون! اتفاق ۾ وڏي طاقت آهي. اسان جا پير ڦاٿل آهن، پر ڪنپ آزاد آهن.“ اهو ٻڌي ڪبوترن گڏجي

اُڏامڻ لاءِ زور لائون. ڄاريءَ جون ڪليون نڪري پيون ۽ هو ڄار سميت مٿي اُڏامڻ لڳا. اُڏامندا اُڏامندا اهڙي هنڌ لٿا، جتي سندن هڪ پاڙيسري ڪُئي ڄار ڪٽري، نيٺ کين آزاد ڪيو. اسان کي هميشه پنهنجي وڏن جو چيو مڃڻ گهرجي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) سياڻي ڪبوتر کين هيٺ لهڻ کان چو روڪيو؟
 (ب) ڄار ۾ ڦاسڻ کان پوءِ، سياڻي ڪبوتر کين ڪهڙي صلاح ڏني؟
 (ج) ڪبوترن ڄار مان ڪيئن پنهنجي جان ڇڏائي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ولر	ڇوڳو	ماري	ڄار	آزاد
-----	------	------	-----	------

3- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

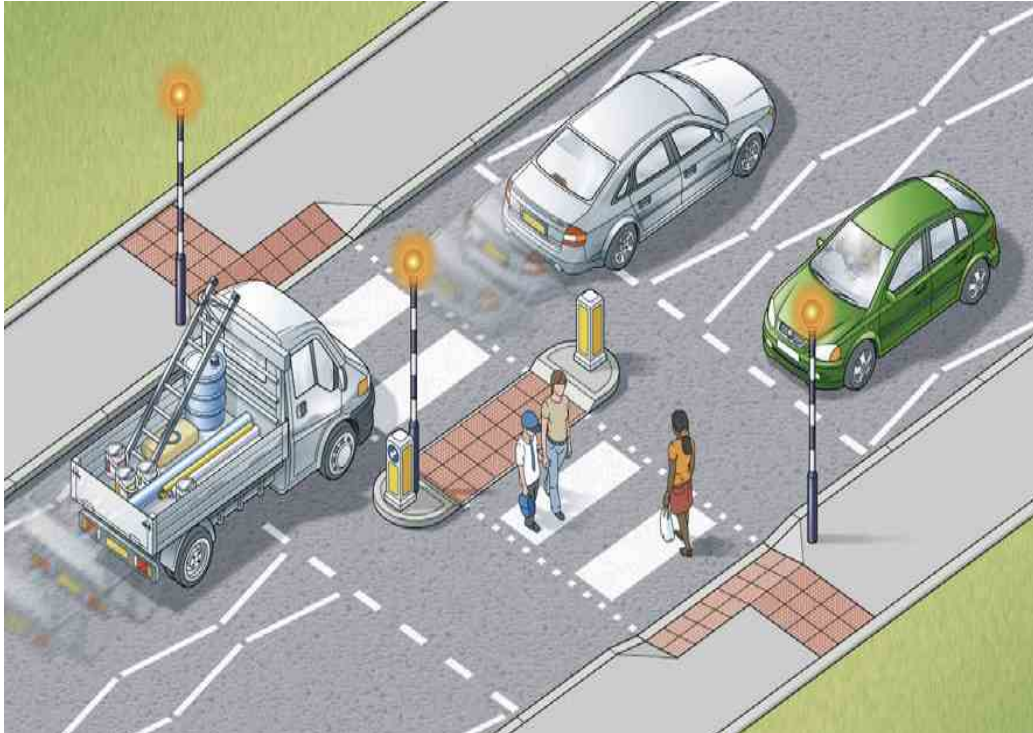
هميشه وِلر ڄار دوکو پاڙيسري

- (الف) اُتي ماريءَ وڃائي ڇڏيو هو.
 (ب) اسان کي پنهنجي وڏن جو چيو مڃڻ گهرجي.
 (ج) سندن هڪ ڪُئي ڄار ڪُٽري نيٺ آزاد ڪرايو.
 (د) ڪبوترن جو هڪ وڏو اُڏامندي ٿي ويو.
 (ه) مون کي ايترو اُن ڏسي، هن ۾ ٿو نظر اچي.

4- هيٺين لفظن جا ضد لکو: جيئن: هيٺ — مٿي

آزاد وڏو اتفاق اڳ اچو

ٿرئفڪ جا اصول

اڄ موڪل جو ڏينهن هو. قربان پنهنجي ماءُ پيءُ سان گهر ۾ ويٺو هو. هن اخبار پئي پڙهي. اخبار پڙهندي، هن اوچتو رڙ ڪئي. ماءُ پچيس ته: ”ابا، خير ته آهي.“

قربان: ”آمان سپر هاءِ وي تي حادثي جي خبر آهي.“

ماءُ: ”ابا، ماڻهو ته بچي ويا نه؟“

قربان: ”آمان ٻه ماڻهو مري ويا آهن ۽ ڪيترائي زخمي ٿيا آهن.“ پوءِ هن پيءُ کان پڇيو، ”بابا سائين، اهي حادثا ڇو ٿا ٿين؟“

پيءُ: پٽ، اهي حادثا ٿرئفڪ جي اصولن تي نه هلڻ جي ڪري ٿا ٿين.“

قربان: ”بابا سائين، انهن حادثن کان ڪيئن ٿو بچي سگهجي؟“

پيءُ: ”ٽرئفڪ جي اصولن تي عمل ڪرڻ سان حادثن کان بچي سگهجي ٿو.“

قربان: ”ٽرئفڪ جا ڪهڙا اصول آهن؟“

پيءُ: ”پُٽ، رستي تي لڳل ٽرئفڪ سگنل ته تو به ڏنا هوندا.“

قربان: ”ها بابا سائين، جن ۾ ڳاڙهي پيلي ۽ سائي بتي هوندي آهي!“

پيءُ: ”هائو پُٽ، اهي بتيون ٽرئفڪ کي ڪنٽرول ڪرڻ جا اشارا هونديون آهن.“

قربان: ”بابا سائين، ڳاڙهي بتيءَ جو ڇا مطلب آهي؟“

پيءُ: ”ڳاڙهي بتيءَ جو مطلب آهي ته گاڏي بيهاري ڇڏيو.“

قربان: ”بابا سائين، پيلي بتيءَ جو مطلب ڇا آهي.“

پيءُ: ”جيڪڏهن پيلي بتي ڳاڙهي بتيءَ کان پوءِ ٻرندي، ته ان جو مطلب ٿيندو ته هاڻي سائي بتي ٻرندي، ان ڪري گاڏيءَ کي هلڻ لاءِ تيار رکو.“

قربان: ”بابا سائين، جيڪڏهن پيلي بتي، سائي بتيءَ کان پوءِ ٻري ته پوءِ؟“

پيءُ: ”پوءِ ان جو مطلب ٿيندو، ته هاڻي ڳاڙهي بتي ٻرندي، ان ڪري گاڏي ڍري ڪريو.“

قربان: ”بابا سائين، سائي بتيءَ جو مطلب ڇا آهي؟“

- پيءُ:** ”سائي بتيءَ جو مطلب آهي، ته هاڻي گاڏي هلائي وڃي.“
- قربان:** ”بابا سائين، پنڌ هلڻ وارن لاءِ ڪهڙا اصول آهن؟“
- پيءُ:** ”پنڌ هلڻ وارن کي ڦٽ پات تان هلڻ گهرجي.“
- قربان:** ”بابا سائين، پنڌ هلڻ وارن کي رستو ڪيئن پار ڪرڻ گهرجي؟“
- پيءُ:** ”ان لاءِ رستي تي پٽا پٽي پٽا ٺهيل هوندا آهن، جنهن کي زيبرا ڪراسنگ چئبو آهي. پنڌ هلڻ وارن کي اتان رستو پار ڪرڻ گهرجي.“
- ماءُ:** ”ان کان سواءِ رستن تي ٽرئفڪ بابت بورڊن تي مختلف اشارا به لڳل هوندا آهن.“
- قربان:** ”امان، اهي اشارا ڪهڙا آهن؟“
- ماءُ:** ”جيئن: رفتار جي حد، اڳيان موڙ آهي، ڇاڙهي آهي وغيره.“
- قربان:** ”توهان جي وڏي مهرباني. توهان ڏاڍيون ڪم جون ڳالهون ٻڌايون.“

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) اڄ ڇا جو ڏينهن آهي؟
- (ب) قربان ڇا پئي پڙهي؟
- (ج) سگنل ۾ ڪهڙي رنگ جون بتيون هونديون آهن؟
- (د) ڳاڙهي بتي ڇا جو اشارو آهي؟
- (هه) سائي بتي ڇا جو اشارو آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

رفتار	موڙ	پنڌ	ڍري	عمل	ڇاڙهي
-------	-----	-----	-----	-----	-------

ھاري

ٻج نه پوکي جي ڪو ھاري،
سڪون کائڻ لاءِ عمر ساري.

پوءِ اکين سان ڏسون نه ان،
ميوو گل ۽ گاهه نه پن.

ڪپھ جي ڪو پوک نه ڪري،
ڪٿان جيڪر پنھنجي سري.

ڪپڙا هوند نه ڪڏهن ملن،
ٻُت ڍڪڻ لاءِ ماڻهو سڪن.

ڪاريگر جي پوءِ هوشياري،
ٿئي اجائي پل ۾ ساري.

ڇا ڪو سبي ڇا ڪو ڀري،
استادي ڪيئن ظاهر ڪري.

ڄاڻيو سرھ نه ھاري پوکي،
تيل نه ڪنھن پر ملي توکي.

ڪڙمي ڪم کان ڪري انڪار،
ساري دنيا ٿئي لاچار.

ڪڙمي ڪم وڌا ٿو ڪري،
ڪاڻ نه ڪنهن جي هو ٿو ڌري.

ڪڙمي جي تعليم وٺن،
چڱو سڌارو جيڪر ڪن.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) جيڪڏهن ڪو هاري بچ نه پوکي ته ڇا ٿئي؟
(ب) ڪڙمي جيڪر ڪپهه جي پوک نه ڪري، ته ڇا ٿي پوي؟
(ج) اسان کي تيل ڪٿان ملي ٿو؟
(د) ڪڙمي ڪهڙا ڪم ڪري ٿو؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

اُن
ڪري
ملن
انڪار

3- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي شعر مڪمل ڪريو:

تعليم هوند وڌا ڪم

- * ڪپڙا نه ڪڏهن ملن،
بُت ڍڪڻ لاءِ ماڻهو سِڪن.
* ڪڙمي وڌا ٿو ڪري،
ڪاڻ نه ڪنهن جي هو ٿو ڌري.
* ڪڙمي جي وٺن،
چڱو سڌارو جيڪر ڪن.

مخدوم نوح (هالن وارو)

مخدوم نوح رحمة الله عليه
پنهنجي وقت جو هڪ وڏو عالم ڪامل
درويش ٿي گذريو آهي. سندس درگاه
هالا نوان ۾ آهي.

مخدوم صاحب جو اصل نالو
لطف الله هو ۽ سندس والد جو نالو
مخدوم نعمت الله هو. هي سن
911 هجري ۾ ڄائو هو. عام روايت آهي

تہ مخدوم صاحب جي والد کي هڪ الله واري فقير نوح هوتياڻي جي دعا سان هي
فرزند عطا ٿيو هو. ان فقير جي ئي وصيت موجب مخدوم نعمت الله، پنهنجي پٽ
کي ”نوح“ جي نالي سان سڏيو، جنهن سان هي مشهور ٿي ويو.

مخدوم نوح رحمة الله عليه شروعاتي تعليم هڪ ڪامل ۽ نيڪ استاد
مخدوم عربيءَ وٽان حاصل ڪئي. الله تعاليٰ هن کي ڏاڍو ذهن ۽ فهم عطا ڪيو
هو. چون ٿا ته چوڏهن ورهين جي عمر ۾ هيءُ وڏي علم ۽ فضل جو صاحب بڻجي
ويو.

مخدوم نوح رحمة الله عليه ننڍي کنڊ پاڪستان ۽ هند جو پهريون عالم هو،
جنهن فارسي زبان ۾ قرآن مجيد جو ترجمو ڪيو. اهو ترجمو هاڻي ڇاپيو به ويو
آهي. مخدوم صاحب جا ٿورا سنڌي بيت به مليا آهن، جن مان پتو پوي ٿو ته هو وڏو
شاعر پڻ هو.

هن بزرگ دين اسلام جي تبليغ لاءِ پنهنجن خليفن کي سنڌ جي مختلف
حصن ۾ پکيڙي ڇڏيو هو. سندس مريدن ۾ ڪيترائي ڪرامت ۽ ولايت جا صاحب
ٿي گذريا آهن.

مخدوم نوحؑ 998 هجريء ۾ وفات ڪئي. سندس جسم کي درياءَ جي پاڻڻ سبب ٻه ڀيرا سندس مزار مان ٻاهر ڪڍي، ٻئي هنڌ دفنايو ويو هو. موجوده مقبرو سندس دفن ٿيڻ جو ٽيون هنڌ آهي.

مخدوم صاحب جي مزار تي، هر مهيني پهرين سومر رات جو ميلو لڳندو آهي، جتي سڄي رات سماع، ذڪر، واعظ ۽ نصيحت ۾ گذرندي آهي. رجب جي مهيني ۽ ذوالحج جي پهرين سومر تي وڏا ميلا لڳندا آهن. ان ڪري شهر ۾ ڏاڍي رونق لڳي ويندي آهي ۽ واپار جام هلندو آهي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) مخدوم نوحؑ جو اصل نالو ڇا آهي؟
 (ب) هن تي نوح نالو ڪيئن پيو؟
 (ج) دين جي تبليغ لاءِ مخدوم صاحب ڪهڙو بندوبست ڪيو هو؟

2- هيٺين جملن لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڪامل عطا فهم واعظ سماع

3- هيٺين جملن کي ناڪاري جملن ۾ بدلايو:

- (الف) ڇا تون ڪراچيءَ ويندين؟
 (ب) هو خط لکي رهيو آهي ڇا؟
 (ج) احمد گهر آهي ڇا؟
 (د) توکي پئسا گهرجن ڇا؟

مليريا

اُستاد: ڪالهه کان وٺي سليم اسڪول ڪونه ٿو اچي؟

انور: سائين! سليم کي سيءُ ٽپ ٿي پيو آهي. ڊاڪٽرن جو چوڻ آهي ته مليريا بخار ٿيو اٿس. اڄ هن دوا به ورتي آهي. سئي به هڻائي آهي.

منور: سائين! مليريا بخار ڇو ٿو ٿئي؟

اُستاد: مليريا هڪ وچڙندڙ بخار آهي. اهو مچرن جي چڱ ڀاڻ سبب ٿئي ٿو.

انور: سائين! مچر اها بيماري ڪهڙي ريت پکيڙين ٿا؟

اُستاد: انهيءَ مچر جي پيٽ ۾ مليريا بخار جا جيوڙا هوندا آهن. مچر جي چڱ ڀاڻ وقت اهي جيوڙا ان ماڻهوءَ جي رت ۾ ملي ويندا آهن. پوءِ ان ماڻهوءَ کي ٽپ ٿي ويندو آهي. وري جڏهن مچر بيمار ماڻهوءَ جي رت چوسي تندرست ماڻهوءَ کي چڱ هڻندو آهي، ته اهي جيوڙا ان ماڻهوءَ جي رت ۾ شامل ٿي ويندا آهن ۽ اهو بيمار ٿي پوندو آهي. اهڙي طرح هڪ ماڻهوءَ کان ٻئي ماڻهوءَ تائين اها بيماري پهچندي ويندي آهي.

رڦيق: سائين! مليريا کان بچڻ لاءِ ڪهڙا آپاءِ وٺڻ گهرجن؟

اُستاد: مليريا کان بچڻ لاءِ سڀ کان پهريون آپاءِ مچرن کي ختم ڪرڻ آهي. مچر پوسل وارن هندن، ڪني پاڻيءَ جي کڏن ۽ نالين ۾ آنا لاهيندا آهن ۽ وڌندا ويجهندا آهن. ڪوشش ڪري انهن جاين تي مچر مار دوائون هارجن، جتي مچر وڌن ويجهن ٿا. گهرن ۾ به سال ۾ ٻه ڀيرا اهڙين دوائن جو ڦوهارو ڪرائڻ گهرجي، جيئن اتي لڪل مچر مري وڃن.

آفتاب: سائين! بابا سائين جن چوندا آهن ته هفتي ۾ هڪ ڀيرو ڪونين گوري کائڻ سان مليريا بخار کان بچاءُ ٿئي ٿو.

اُستاد: هائو! مليريا کان بچڻ لاءِ چڱي پلي ماڻهوءَ کي هفتي ۾ هڪ ڀيرو، ڪونين کائڻ گهرجي. مچر جي چڪ کان بچڻ لاءِ مچردانيءَ جو استعمال ڪرڻ گهرجي.

آفتاب: سائين! آءٌ گهر پهچي، سڀني کي مليريا کان بچاءُ جا آپاءِ ٻڌائيندس.

اُستاد: توهان کي گهر وارن کان سواءِ پاڙيوارن کي به اهي ڳالهيون سمجهائڻ گهرجن.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) مليريا بخار ڇو ٿو ٿئي؟
- (ب) مچرن جي چڪن کان بچڻ لاءِ ڪهڙا آپاءِ وٺڻ گهرجن؟
- (ج) مچرن کي ناس ڪرڻ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟
- (د) مليريا بخار لاءِ ڪهڙي دوا استعمال ڪبي آهي؟

2- هيٺين جملن ۾ مناسب ظرفن وارا لفظ استعمال ڪري خال ڀريو:

- (الف) گهوڙو ڊوڙي ٿو.
- (ب) کير جو رنگ آهي.
- (ج) ليمي جو سواد آهي.

ايڪو زنده باد

ڳالهه اهائي دل تي رکجو، ٻارو هر دم ياد،
”ايڪو زنده باد.“

ايڪي سان ئي قومون اُڀريون،
هر ڪنهن مشڪل مان پار اُڪريون،
آهي قوم عمارت وانگر، ايڪو ٿيو بُنياد،
”ايڪو زنده باد.“

ايڪي ۾ ئي برڪت آهي،
ملڪ جي عزت عظمت آهي،
ٻارو، قائم دائم رکجو، ايڪو ۽ اتحاد،
”ايڪو زنده باد.“

هت هتن ۾ ڏيئي هلجو،
ڏور الله جي ڏاڍي جهلجو،
مقصد جي شل منزل ماڻيو، شاد هجو آباد،
”ايڪو زنده باد.“

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) ٻارن کي هر دم ڪهڙي ڳالهه دل تي ياد رکڻ گهرجي؟
(ب) قومون هر ڪنهن مشڪل مان ڪيئن پار اُڪريون آهن؟
(ج) نظم ۾ ڪنهن جي ڏور کي ڏاڍي جهلڻ جي تلقين ڪيل آهي؟

2- هر آواز لفظ لکو، جيئن: آباد — اتحاد

3- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

هر دم	ايڪو	مشڪل	ڏور	ڏاڍي
-------	------	------	-----	------

4- هيٺيان شعر مڪمل ڪريو:

* ايڪي سان قومون اُپريون،
هر ڪنهن مشڪل مان پار اُڪريون،
آهي قوم عمارت وانگر، ... ٿيو بُنياد،
”ايڪو زنده باد.“

* ايڪي ۾ ئي برڪت آهي،
ملڪ جي عظمت آهي،
ٻارو، قائم دائم، ايڪو ۽ اتحاد،
”ايڪو زنده باد.“

بهادر ماءُ

سن 1843ع ۾ جڏهن انگريزن ۽ ميرن جي وچ ۾ لڙائي لڳي، تڏهن سنڌ جو حاڪم مير محمد نصير خان هو. مير صاحب جڏهن پنهنجي فوج سان گڏ جنگ جي ميدان ڏي روانو ٿيو، تڏهن سندس ڀائٽي، مير نورمحمد خان جي ننڍڙي پٽ، مير حسين علي خان پنهنجي ڪمري ۾ پئي راند ڪئي. مير حسين علي خان جي امڙ، پڳدار مير صاحب کي جنگ جي ميدان ڏانهن ويندو ڏسي، پنهنجي پٽ کي سڏ ڪري چيو:

”پٽ! تنهنجو چاچو ۽ ڀاءُ دشمنن سان وڙهڻ لاءِ جنگ جي ميدان ڏانهن وڃي رهيا آهن، تنهنجو فرض آهي ته انهن سان گڏجي، جنگ جي ميدان ڏانهن وڃ. هڪ شهزادي جو مرڪ آهي ته هو پنهنجي وطن جي حفاظت لاءِ سڀ ڪجهه قربان ڪري ڇڏي.“

مير حسين علي خان ماءُ جي ڳالهه ٻڌي ادب سان چيو ته ”آمان! انهيءَ حڪم کي پوري ڪرڻ لاءِ تيار آهيان.“ اهو جواب ٻڌي سندس ماءُ هٿيار ڪڍي آئي ۽ پنهنجي هٿن سان کيس پهرايائين. پوءِ مير حسين علي خان، ماءُ کان موڪلائي جنگ جي ميدان ڏانهن روانو ٿيو. ڪهڙي ماءُ چاهيندي ته سندس ننڍڙو ٻچو توبن، بندوقن ۽ تلوارن جي منهن ۾ وڃي، پر مير حسين علي خان جي ماءُ پنهنجي وطن پرستيءَ جو هڪ اعليٰ مثال قائم ڪري ڇڏيو.

ننڍڙو مير حسين علي خان جنگ جي ميدان ۾ وڃي پهتو. وڏي مير صاحب پنهنجي ڀائٽي کي جنگ جي ميدان ۾ ڏسي کيس موٽي وڃڻ لاءِ چيو؛ پر ننڍڙي مير صاحب جواب ڏنو ته: ”چاچا سائين! آءُ ماءُ جي حڪم سان آيو آهيان.“ هن جذبي کي ڏسي، وڏي مير صاحب کيس ڏاڍو پيار ڪيو. مياڻيءَ وٽ

سخت جنگ لڳي. بلوچن ڏاڍو مقابلو ڪيو، پر ڪامياب نه ٿي سگهيا. انگريز سپه سالار چارلس نيپئر وٽ جڏهن سڀئي مير صاحب حاضر ٿيا. تڏهن ننڍڙي مير حسين علي خان کي ڏسي حيران ٿي ويو. جڏهن کيس خبر پئي ته هيءُ ننڍڙو مير صاحب به جنگ جي ميدان ۾ موجود هو، تڏهن کيس وڏي عزت ڏيئي، سندس تلوار کيس موٽائي ڏنائين.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) انگريزن ۽ ميرن جي وچ ۾ لڙائي ڪٿي لڳي؟
 (ب) اُن وقت سنڌ جو حاڪم ڪير هو؟
 (ج) مير حسين علي خان کي سندس والده ڇا چيو؟
 (د) مير حسين علي خان جنگ جي ميدان ۾ ڇاچي کي ڇا چيو؟
 (ه) چارلس نيپئر مير حسين علي خان کي ڪهڙي عزت ڏني؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

مَرڪ پهرائڻ پڳدار حاڪم وڙهڻ

3- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

لڙائي حاڪم راند ميدان

- (الف) مير نورمحمد خان جي ننڍڙي پٽ، مير حسين علي خان پنهنجي ڪمري ۾ پئي ڪئي.
 (ب) ننڍڙو مير حسين علي خان وڃي جنگ جي ۾ پهتو.
 (ج) سن 1843ع ۾ جڏهن انگريزن ۽ ميرن جي وچ ۾ لڳي.
 (د) تڏهن سنڌ جو مير محمد نصير خان هو.

شمسُ العلماءِ ڊاڪٽر عمر بن محمد دائودپوٽو

ڊاڪٽر عمر بن محمد دائود پوٽي جو شمار وڏي تعليمي ماهرن ۽ عالمن ۾ ڪيو وڃي ٿو. هيءُ سيوهڻ تعلقي جي ٽلٽي ڳوٺ ۾ سن 1896ع ۾ ڄائو هو. سندس پيءُ جو نالو محمد هو، جيڪو وادڪو ڪم ڪري گذران ڪندو هو.

محمد پنهنجي پُٽ کي تعليم ڏيارڻ لاءِ ڳوٺ جي پرائمري اسڪول ۾ داخل ڪرايو. هيءُ ننڍپڻ کان ئي ڏاڍو ذهين هو. وِتر محنت ۽ شوق سان پڙهڻ ڪري، ڪلاس ۾ هميشه پهريون نمبر ايندو هو.

چار درجا سنڌي پاس ڪرڻ تي، سرڪار کيس انگريزي پڙهڻ لاءِ وظيفو ڏنو. هن پهريائين لاڙڪاڻي هاءِ اسڪول ۾ داخلا ورتي. ڪجهه وقت کان پوءِ نوشهروفيروز جي مدرسه هاءِ اسڪول ۾ داخل ٿيو، جتي پنجين درجي انگريزي تائين پڙهيو. وڌيڪ تعليم حاصل ڪرڻ لاءِ سنڌ مدرسة الاسلام ڪراچيءَ ويو. هو مئٽرڪ امتحان ۾، سڄي سنڌ ۾ پهريون نمبر آيو.

ان وقت جي حڪومت هن جي هوشياريءَ جو قدر ڪري، کيس اسڪالرشپ ڏني. هو ڪاليج ۾ پڙهندو هو ۽ نوڪري به ڪندو هو؛ ساڳئي وقت خانگي طور ٻارن کي پڙهائيندو هو. لاڳيتي محنت ۽ ڪوششن سان هو ايم.اي جو امتحان پاس ڪري ساڳئي ڪاليج ۾ استاد مقرر ٿيو.

ولايت ۾ اعليٰ تعليم حاصل ڪرڻ لاءِ کيس سرڪاري وظيفو مليو. هن کي وڌيڪ گهربل رقم مير غلام محمد خان ٽنڊي باگي واري امداد طور ڏني. اهڙيءَ طرح هو ولايت روانو ٿيو ۽ اتي سخت محنت ڪري پي.ايڇ.ڊي جي ڊگري حاصل ڪيائين.

ولایت مان موٽڻ تي ڪجهه وقت لاءِ سنڌ مدرسه الاسلام ڪراچيءَ جو پرنسپال ٿي رهيو. پوءِ جلد بمبئي جي ڪاليج ۾ پروفيسر مقرر ٿيو. سرڪار کيس علمي ۽ ادبي خدمتن جي ڪري ”شمس العلماء“ جو خطاب ڏنو. 1939ع ۾ سنڌ جي تعليم کاتي جو ڊائريڪٽر پبلڪ انسٽرڪشن مقرر ٿيو. هن تعليم کاتي ۾ ڏاڍا سڌارا آندا. پينشن تي لهڻ بعد کيس پبلڪ سروس ڪميشن جو ميمبر مقرر ڪيو ويو. ڊاڪٽر صاحب 22 نومبر 1958ع تي وفات ڪئي. کيس پٽ شاهه ۾ لطيف سائينءَ جي مقبري جي ڏکڻ ۾، قبي سان لڳو لڳ دفنايو ويو. ڊاڪٽر دائودپوٽو مرحوم، هڪ ايماندار ۽ مثالي انسان هو. غربت هوندي به هو ڪشالا ڪڍي اعليٰ تعليم حاصل ڪري وڏي درجي تي پهتو. اسان کي سندس حياتيءَ مان سبق وٺڻ گهرجي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) ڊاڪٽر دائود پوٽو ڪٿي ڄائو هو؟
- (ب) ڊاڪٽر دائود پوٽي کي سرڪار ڪهڙو خطاب ڏنو هو؟
- (ج) هي ڪٿي دفن ٿيل آهي؟

2- هيٺين جملن کي هاڪاري جملن ۾ بدلايو:

- (الف) انور سنو لکي نٿو سگهي.
- (ب) آءٌ حيدرآباد ڪونه ويندس.
- (ج) يوسف ڪالهه گهر ڪونه هو.
- (د) مون کي ڪتاب ڪونه گهرجن.
- (هه) اڄ توکي خرچي ڪانه ملندي.

فطرت جو اڀياس

راضي ٿيو اسان تي، پروردگار آهي،
آيو بهار آهي.
ڄڻ بي قرار دل کي، مليو قرار آهي،
آيو بهار آهي.

شمشاد، سرو، سنبل، رابيل ۽ صنوبر،
خوش رنگ، خوب، خوشتر،
هرهڪ شجر به هر جاءِ اڄ ميوه دار آهي،
آيو بهار آهي.

ساوڪ وڌي چمن ۾، گل ڦل ٿڌيا چمن ۾،
ٿي موج انجمن ۾،
گلشن سڄوئي سهڻو ۽ سبز زار آهي،
آيو بهار آهي.

بُڌ التجا الاهي! وڃڻيا وري ملائين،
دُڪ، درد سڀ وڃائين،
مُدت کان هي ”نظامي“ اُميدوار آهي،
آيو بهار آهي.

- غلام احمد ”نظامي“

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) شاعر بهار جي موسم جي ايتري تعريف ڇو ٿو ڪري؟
(ب) اوهان کي بهار جي مُند ۾ باغ جو نظارو ڇو پسند ايندو آهي؟
(ج) شاعر، الله تعاليٰ جي در تي ڪهڙي التجا ٿو ڪري؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

مدت	سبزه زار	انجمن	چمن	شجر
-----	----------	-------	-----	-----

3- هيٺيان شعر مڪمل ڪريو:

* شمشاد، سرو، سنبل، ۽ صنوبر،
خوش رنگ، خوب، خوشتر؛

هرهڪ شجر به هر جاءِ ميوه دار آهي،
آيو بهار آهي.

* ساوڪ وڏي چمن ۾، ٿڙيا چمن ۾،
تي موج انجمن ۾؛

گلشن سڄو ئي ۽ سبزه زار آهي،
آيو بهار آيو.

سيوهڻ

سيوهڻ، سنڌ جو هڪ قديم ۽ تاريخي شهر آهي، هن شهر جي چوڌاري دڙا ۽ مقام نظر اچن ٿا، جن مان ظاهر ٿئي ٿو ته هيءُ شهر اڳي ڏاڍو وسيل ۽ وڏو هو.

چون ٿا ته سڪندر اعظم به سيوهڻ ۾، ڪجهه وقت رهيو هو. هن اُتي هڪ قلعو به تعمير ڪرايو هو، جنهن جا نشان، اڄ به موجود آهن.

راءِ ۽ برهمڻ گهراڻي جي دور ۾ به سيوهڻ سنڌ جو اهم ۽ مکيه شهر هو. ان وقت هيءُ صوبي جو مرڪزي شهر هو، جتي صوبائي حڪمران رهندو هو.

محمد بن قاسم، سنڌ تي ڪاهه وقت، ديبل بندر کان پوءِ سيوهڻ فتح ڪيو هو.

ڪلهوڙن جي صاحبيءَ ۾، خدا آباد نالي نئون شهر ٻڌو ويو ۽ اهو سنڌ جي گاديءَ جو هنڌ ٿيو، انهيءَ ڪري سيوهڻ جو اڳيون اوج گهٽجڻ لڳو ۽ هن شهر جا واپاري، عالم ۽ هنرمند لڏي اچي خدا آباد ۾ رهيا.

سيوهڻ جي ڪاشي ۽ سوتي ڪپڙو، ڪنهن زماني ۾ ڏاڍو مشهور هئا. هي شهر عالمن ۽ درويشن جو مرڪز پئي رهيو آهي. اڪبر بادشاهه جي نون رتن مان ملا فيضي ۽ ابوالفضل جا وڏا اصل ۾ هن شهر جا رهاڪو هئا. هن شهر کي قلندر شهباز جي مزار سبب، وڏي مشهوري نصيب ٿي آهي. هن بزرگ جي مزار مٿان جيڪو اڳ گنبد تعمير ٿيل هو، سو هندستان جي مشهور بادشاهه فيروز تغلق جي حڪم سان اڏايو ويو هو. پاڪستان سرڪار به، سيوهڻ شهر توڙي قلندر شهباز جي مقبري جي نئين سر سڌاري ۽ سونهن لاءِ، گهڻي ڪوشش ورتي آهي ۽ سونو دروازو هڻايو آهي. هتي هر سال شعبان جي مهيني ۾ ٽي ڏينهن شاندار ميلو لڳندو آهي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) سيوهڻ شهر جي قديم هجڻ جي ڪيئن خبر پوي ٿي؟
 (ب) هن شهر ۾ ڪهڙي بزرگ جي مزار آهي؟
 (ج) سيوهڻ جو اوج ڪهڙي سبب ڪري گهٽيو؟

2- هيٺين جملن مان اهڙا لفظ چونڊيو، جيڪي جملن جي ٻن ڀاڱن کي ڳنڍين ٿا:

- (الف) هو اسڪول وڃي ها پر ٽپجي پيو.
 (ب) مون ڇهون ۽ منهنجي ڀاءُ ستون ڪلاس پاس ڪيو آهي.
 (ج) محنت ڪندي ته پاس ٿيندين.
 (د) ڪتاب يا پينسل کڻي ڏي.

پن پلين جي ڳالهه

اچي وڙهيون پاڻ ۾، پليون هڪ ڏينهن،
ڦنديون ۽ ڦوڪيون گهڻيون، وڙهيا ٿي ڄڻ شينهن.

سبب تنهن جهيڙي جو، رڳو هي هئو،
ته هڪڙي هئي سڪڙي، ٻيءَ کي هئو ڪئو.

بينيون هيون ڀت تي، انهي مهل اهي،
مياڻون مياڻو اُت ڪري، ڳنڍجي پيون سي.

ترڪيا پير تنهن جا، مٿو وين ڦري،
مٿان لڻيون اوچتو، پيون هيٺ ڪري.

آين ڏک قهر جو، ڪريون جيئن مٿان،
ڪئو پڻ نڪري ويو، تنين جي هٿان.

تڏهن شرمنديون ٿيون، پليون سي ٻيئي،
وڙهيون ٿي جنهن شيءِ لاءِ، سا هٿان تن ويئي.

چڏي هڪ ٻئي کي، هليون ڏيئي پُٺ،
وڙهن جيڪي پاڻ، تن جوڳي اها جُٺ.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

(الف) پلين جي وڙهڻ جو ڪهڙو سبب هو؟

(ب) پليون شرمنديون ڇو ٿيون؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

سڪڙي	مهل	شرمنديون	جُٺ	ڌڪ
------	-----	----------	-----	----

3- هيٺيان شعر مڪمل ڪريو:

* ترڪيا پير تنهين جا، وين ڦري،

مٿان لپتيون اوچتو، پيون هيٺ ڪري.

* آين ڌڪ قهر جو، ڪريون جيئن مٿان،

ڪٺو پڻ نڪري ويو، جي هٿان.

* تڏهن شرمنديون ٿيون، سي ٻيئي،

وڙهيون ٿي جنهن شيءِ لاءِ، سا هٿان تن ويئي.

خلق جي خدمت

الله جي آخري نبي صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته ”الله تعاليٰ ان شخص کان راضي رهي ٿو، جيڪو سندس مخلوق جي خدمت ڪري ٿو.“ بيشڪ الله جي بندن جي خدمت ڪرڻ هڪ عبادت آهي. الله جي مخلوق جي خدمت ڪرڻ جا ٻه ڪيترائي طريقا آهن.

اسان جي ملڪ ۾ ڪيترائي ٻار توڙي جوان ماڻهو ملندا، جيڪي هن ترقيءَ جي زماني ۾ بلڪل اڻ پڙهيل ۽ علم کان ڪورا هوندا. اهڙن ماڻهن کي علم سيکارڻ لاءِ تعليمي ادارا قائم ڪرڻ هڪ وڏي خدمت آهي. ان کان سواءِ عام ماڻهن کي بيمارين کان بچائڻ لاءِ اسپتالون قائم ڪري، مفت علاج جون سهولتون پيدا ڪرڻ به وڏو خير جو ڪم آهي. ان کان سواءِ اسان وٽ ڪيترا لاوارث ۽ يتيم ٻار موجود هوندا، جن جو الله کان سواءِ ڪوبه سهارو نه هوندو آهي. اهڙن ٻارن جي پرورش لاءِ مناسب بندوبست ڪرڻ، هڪ وڏي نيڪي آهي. الله ۽ ان جي پاڪ نبي ۽ يتيمن سان پيار ۽ مهرباني سان هلڻ جو سخت تاڪيد ڪيو آهي.

اسان مان ڪيترا اهڙا ماڻهو ملندا، جيڪي پوري روزگار نه ملڻ جي سبب پنهنجو ڪتب چڱي طرح نه سنڀالي سگهندا هوندا. ڪيترا انڌا، منڊا ۽ ضعيف ماڻهو به هوندا، جيڪي پنهنجو پيٽ به پوريءَ طرح نه پالي سگهندا هوندا.

اهڙن مسڪينن ۽ محتاجن لاءِ زڪوات يا ڪو ٻيو خيراتي فنڊ قائم ڪيو وڃي، جيئن انهن جي مدد ڪري سگهجي. ڪڏهن ڪڏهن ائين به ٿيندو آهي، جو ملڪ ۾ ڏڪار پوندو آهي. حڪومت توڙي سرنديءَ وارن ماڻهن جو فرض آهي ته اهي ڏڪاريل ماڻهن کي کاڌ-خوراڪ ۽ ٽٽي ڪپڙي جي مدد ڪن.

اسان وٽ ڪئين اهڙيون عورتون ملنديون، جيڪي بيوهه ۽ لاوارث هونديون آهن، انهن جي سنڀال وارو ڪوبه نه هوندو آهي. اهڙين گهرجائو ۽ لاوارث عورتن لاءِ دارالامان جهڙا ادارا قائم ڪيا وڃن. اهڙن ادارن ۾ غريب عورتن جي هنري تعليم جو بندوبست هئڻ گهرجي.

هي باغيچا، پارڪ، جانورن جا باغ، لئبرريون، بلڊ بئنڪ جا مرڪز وغيره، سڀ عام ماڻهن جي پلائيءَ جا ادارا آهن. حڪومت توڙي سڀني خير جي ادارن کي خدا جي مخلوق جي خدمت لاءِ هر وقت تيار رهڻ گهرجي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) الله جي آخري نبي حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم جن ڇا فرمايو آهي؟
 (ب) اڻ پڙهيل ماڻهن کي علم سيکارڻ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟
 (ج) يتيمن ۽ بيوهه عورتن لاءِ ڪهڙو بندوبست هئڻ گهرجي؟
 (د) عام ماڻهن جي پلائيءَ لاءِ ڇا ڪهڙا ادارا آهن؟
 (ه) حڪومت ۽ سرنديءَ وارن ماڻهن جو ڪهڙو فرض آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

مخلوق قائم پرورش لاوارث زڪوات

3- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

بندوبست خدمت ملڪ دارالامان ادارا

- (الف) الله جي مخلوق جي ڪرڻ جا به ڪيترائي طريقا آهن.
 (ب) اهڙن ٻارن جي پرورش لاءِ مناسب ڪرڻ هڪ وڏي نيڪي آهي.
 (ج) اهڙين گهرجائو ۽ لاوارث عورتن لاءِ جهڙا ادارا قائم ڪيا وڃن.
 (د) اهڙن ماڻهن کي علم سيکارڻ لاءِ تعليمي قائم ڪرڻ هڪ وڏي خدمت آهي.

صحت جي سنڀال

اهي ماڻهو ڪيڏا نه ڀاڳن وارا آهن، جن جي صحت سٺي آهي. زندگيءَ ۾ ڪامياب ٿيڻ لاءِ ٻين ڳالهين سان گڏ، سٺي صحت جو هئڻ به تمام ضروري آهي. بيمار ماڻهو، جيڪو پاڻ پنهنجي بت مان بيزار هوندو، سو زندگيءَ جي تڪليفن ۽ پریشانين سان ڪيئن منهن ڏيئي سگهندو. اهڙو شخص پنهنجي ڪٽنب توڙي قوم لاءِ بار ٿي پوندو آهي. سڀ ماڻهو ڪانئس پري ڀڄڻ جي ڪوشش ڪندا آهن. ان ڪري ته سياڻن چيو آهي، ته ”هڪ تندرستي هزار نعمتن جي برابر آهي.“

هيڏانهن صحتمند ماڻهو سڄ پڄ ته لائجي ڪيڏا وڏا ڪم ڪري پنهنجي خاندان ۽ ملڪ جو نالو روشن ڪندو آهي. سڄي ڳالهه اها آهي ته صحت هڪ وڏي دولت آهي، جنهن جي سنڀال لاءِ هر وقت تيار رهڻ گهرجي.

صحت ڪيئن سلامت رهي. ان لاءِ ڪجهه ضروري ڳالهيون ڌيان ۾ رکڻ گهرجن. پهرين ڳالهه جيڪا انسان جي جياپي ۽ صحت لاءِ ضروري آهي سا تازي هوا آهي. هوا صاف ۽ سٺي هوندي، ته جسم به تازو ٿي سگهندو. پر جي هوا گندي ۽ زهريلي هوندي، ته انسان موڱو ۽ بيمار رهندو. تازي ۽ صاف هوا رت کي صاف ڪرڻ ۾ مدد ڪري ٿي. ان ڪري جيترو ٿي سگهي، ته تازي ۽ صاف هوا کائڻ گهرجي.

تندرستي قائم رکڻ لاءِ ٻي ضروري شيءِ صاف پاڻي آهي. بيٺل ۽ گندي پاڻي ۾ بيماريءَ جا جيوڙا ٿيندا آهن، تنهن ڪري ٿي سگهي ته اوباريل پاڻي ڪم آڻجي.

زندهه رهڻ لاءِ کاڌو به ضروري گهرجي، جيئن تيل کان سواءِ مشين هلي نٿي سگهي؛ تيئن انسان به کاڌي کان سواءِ جي نٿو سگهي. گهڻي

سڻپ وارو يا ٻوڙ پلاءِ وارو کاڌو نه هئڻ گهرجي. تازيون پاڇيون ۽ ڪڏهن ڪڏهن تازو گوشت ۽ مڇي صحت لاءِ سٺيون شيون آهن.

ورزش به صحت لاءِ ڏاڍي سٺي آهي. راند روند ڪرڻ، پنڌ هلڻ، ڊوڙڻ ۽ محنت سان پورهيو ڪرڻ جهڙيون ڳالهائون ماڻهن جي صحت سالم رکڻ ٿيون. ان کان سواءِ سٺيون عادتون، جن ۾ سوير سمهڻ ۽ سوير اُٿڻ ۽ نشيدار شين کان پرهيز ڪرڻ سٺي صحت قائم رکڻ لاءِ تمام ضروري آهن. پنهنجي ڪٽنب، قوم ۽ ملڪ جو سٺو ۽ صحتمند شهري ثابت ڪرڻ لاءِ اسان سڀني کي پنهنجي صحت جي سنڀال رکڻ گهرجي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) صحت يا تندرستي لاءِ سڀاڻن ڇا چيو آهي؟
- (ب) سٺي صحت لاءِ ڪهڙيون ڳالهائون ضروري آهن؟
- (ج) کاڌو ڪهڙي قسم جو کائڻ گهرجي؟
- (د) ڪهڙيون سٺيون عادتون صحت سالم رکڻ ۾ مدد ڪن ٿيون؟
- (ه) ڪٽنب، قوم ۽ ملڪ جو صحتمند شهري ثابت ڪرڻ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟

2- هيٺين لفظن جا ضد لکو: جيئن: وڏا ——— ننڍا

بیمار

سوير

سُٺو

روشن

اُپت ۽ خرچ

اسلم ۽ سليم پاڻ ۾ پائر هئا. اسلم وڏو هو ۽ سليم ننڍو. پيءُ اسلم جي شادي ڪرائي ڇڏي هئي. سليم، ان شاديءَ جي مخالفت ڪئي هئي. هن چاهيو ٿي، ته اسلم پهرين پڙهائي پوري ڪري، ڪنهن روزگار سان لڳي. سليم جي اها سوچ صحيح به هئي. ائين اسلم پنهنجن پيرن تي بيهي سگهي ها. پر هن جي ڪنهن به ڪانه ٿڌي. ائين اسلم جي پڙهائي اڌ ۾ رهجي وئي. هاڻي هو ڳوٺ ۾ رهندو هو ۽ اباڻي زمين سنڀاليندو هو. زمين مان سُني اُپت ٿيندي هئي. گهر ۾ پاتي به ٿورا هئا، ان ڪري سُڪ سان گذارڻ لڳا، پر پوءِ سندس گهر ۾ هر سال ٻار پيدا ٿيڻ لڳو. هاڻي زمين جي اُپت ته اُهاڻي رهي، پر خرچ وڌي ويو. پوري کاڌي ۽ علاج نه هئڻ ڪري، سندس گهر واري به بيمار رهڻ لڳي. ٻار به ڪمزور پيدا ٿيندا هئا.

هوڏانهن سليم پنهنجي پڙهائي جاري رکي. هو زمين جي اُپت مان ڪجهه ڪونه وٺندو هو. شام جو نوڪري ڪري، پڙهائي جو خرچ ڪڍندو هو. ائين پنهنجي محنت ۽ ذهانت سان، هو وڏي عهدي تي وڃي پهتو. هاڻي هو شهر ۾ رهندو هو. شهر ۾ هن شادي به ڪئي هئي. کيس ٻه ٻار هئا.

اسلم جي گهر ۾ ڪو نه ڪو بيمار رهندو ٿي رهندو هو. ڪڏهن سندس گهر واري، ته ڪڏهن ڪو ٻار. ان حالت ۾ هو شهر ۾ سليم وٽ اچي رهندا هئا. سليم ۽ سندس گهرواري سندن هر طرح جي مدد ڪندا هئا. کين ٽڪو به خرچ ڪرڻ نه ڏيندا هئا. هينئر به هو سليم وٽ رهيل هئا. اسلم جي گهرواري سخت بيمار هئي. کيس اسپتال ۾ داخل ڪرايو ويو هو.

سُڪ جا سڀنا ڪير نٿو ڏسي! اسلم به سُڪ جا سڀنا ڏٺا؛ پر اهي سڀنا سچ نه ٿي سگهيا هئا. گهر ۾ بيماريءَ هُن کي ڌار پریشان ڪري ڇڏيو هو. کيس سمجهه ۾ نٿي آيو، ته ڇا ڪري! زمين به خرچ ۽ محنت ٿي گهري ۽ اسلم وٽ نه خرچ هو، نه ئي وقت. زمين تي ڌيان نه ڏيڻ ڪري اُپت به گهٽجي وئي.

شام جي چانهه تي جڏهن هو سڀ گڏ ٿيا، ته اسلم پنهنجي پریشاني ٻڌائي. سليم ۽ اُن جي گهرواري ماڻ ڪري ٻڌندا رهيا. اسلم ڳالهائي بس ڪيو، ته سليم پڇيو: ”ادا، پوءِ توهان ڇا سوچيو آهي؟“ اسلم جواب ڏنو ته: ”مون سوچيو آهي، ته زمين مقاطعي تي ڌيان ۽ ڪو ڌنڌو ڪريان.“ هُن پنهنجي ڳالهه جاري رکندي چيو ته: ”ائين زمين به ٺهي ويندي ۽ قرض به لهي ويندو.“ ان تي سليم چيو ته: ”اهو ان مسئلي جو حل ته ڪونه ٿيو!“ سليم جي گهرواريءَ به چيس ته: ”ادا، جيڪڏهن ڌنڌي ۾ نقصان پيو ته پوءِ؟“ اها ڳالهه به صحيح آهي. اسلم چيو، ”ته پوءِ توهين ئي ڪو حل ٻڌايو!“ سليم جي گهر واريءَ چيس ته، اُن جو حل اهوئي آهي، ته اُپت ۽ خرچ ۾ توازن پيدا ڪيو وڃي.“ هُن پنهنجي ڳالهه جاري رکي: ”ڏسو نه وسيلو ته اهي ئي ساڳيا آهن، پر توهان جو خرچ وڌي ويو آهي.“ اسلم ٿڌو ساهه ڀري چيو ته: ”ها، اهو ته آهي؛ پر هاڻي مون کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟“ سليم صلاح ڏيندي چيو ته: ”وسيلن جو صحيح استعمال ڪرڻ گهرجي؟“ اسلم کي ڳالهه دل سان لڳي، پر هن چيو ته ”ان لاءِ به ته پئسو گهرجي. مون تي ته اڳي ئي گهڻو قرض آهي!“ سليم کيس دلاسو ڏنو ته ”پئسي جو بندوبست آءُ پاڻ ئي ڪندس.“

اسلم، سندن صلاح تي عمل ڪيو. اُپت ۽ خرچ ۾ توازن رکيائين. زمين تي ڌيان ڏنائين. جديد زراعتي طريقن سان زمين کي سڌاريائين. وقت تي فصل پوکيائين. سٺو بچ ۽ پاڻ استعمال ڪيائين. ائين وسيلن جي صحيح استعمال سان، ڌيان ۽ محنت سان هن جي پریشاني ختم ٿي وئي.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) اسلم ۽ سليم پاڻ ۾ ڇا هئا؟
- (ب) اسلم ڪٿي رهڻ لڳو؟
- (ج) زمين ڇا ٿي گهري؟
- (د) اسلم جي پريشاني ڪيئن ختم ٿي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

پڙهائي	پاتي	سپنا	جديد	اُپت
--------	------	------	------	------

3- هيٺين لفظن جا ضد لکو:

وڏو – اڌ – سُٺو – سُڪ – صحيح

4- هيٺين لفظن مان مناسب لفظ چونڊي خال ڀريو:

صلاح – اُپت – جاري – بيمار – ماڻ

- (الف) اسلم جي گهر ۾ ڪونہ ڪو رهندو ئي رهندو هو.
- (ب) زمين مان سٺي ٿيندي هئي.
- (ج) سليم ۽ ان جي گهرواري ڪري ٻڌندا رهيا.
- (د) اسلم سندن تي عمل ڪيو.
- (ه) هوڏانهن سليم پنهنجي پڙهائي رکي.

سوڀ جي خوشي

احسان کي هاڪي راند ڏاڍي وڻندي آهي. هاڪي پاڪستان جي قومي راند آهي. احسان سوچيندو هو، ته هڪ نه هڪ ڏينهن هو به قومي ٽيم ۾ شامل ٿي، ملڪ جو نالو روشن ڪندو. اسڪول ۾ به هو هاڪي راند کيڏندو هو. ٽي-وي تي جڏهن به هاڪي مئچ ايندي هئي، ته هو ڏاڍي دلچسپيءَ سان ان کي ڏسندو هو.

اڄ ته هو سوير کان ئي ٽي-وي آڏو اچي ويٺو هو. اڄ ميونخ اولمپڪ ۾ هاڪيءَ جو فائنل ٿي رهيو هو. فائنل ۾ پاڪستان جي هاڪي ٽيم کيڏي رهي هئي. احسان جي هٿ ۾ پاڪستان جو قومي جهنڊو هو. پروگرام جو وقت ويجهو آيو ته احسان جي ماءُ، پيءُ، ڀائر ۽ پينرون به ٽي-وي آڏو اچي ويٺا. جيسين مئچ شروع ٿئي. تيسين هو پاڻ ۾ ڳالهيون ڪرڻ لڳا.

احسان: ”بابا سائين، فائنل جي فيصلي ٿيڻ کان پوءِ ڇا ٿيندو آهي؟“

پيءُ: ”پوءِ ڪٽنڊڙ ٽيم کي بلا ڏنا ويندا آهن.“

ماءُ: ”اهي بلا ڪنجهي، چانديءَ ۽ سون جا هوندا آهن.“

احسان: ان کان پوءِ ڇا ٿيندو آهي؟

پيءُ: ”پوءِ انهن ٽيمن جا قومي جهنڊا ڦڙڪايا ويندا آهن.“

ماءُ: ”ها! ۽ قومي ترانا به وڃايا ويندا.“

احسان: ”بابا سائين، پاڪستاني ٽيم پڪ سان کٽي ويندي.“

پيءُ: انشاء الله.“

احسان: ”بابا سائين، ڏسجو ويٺا پاڪستان جو قومي جهنڊو ٻين جهنڊن کان

مٿي ڦڙڪندو.“

پيءُ: ”انشاء الله پُٽ.“

هو پاڻ ۾ ڳالهائون ڪري رهيا هئا، ته مئچ شروع ٿيڻ جو اعلان ٿيو. سڀئي ماڻ ڪري مئچ ڏسڻ لڳا. پاڪستاني ٽيم جڏهن به مخالف ٽيم تي دٻاءُ ٿي وڌو، تڏهن احسان جو جوش ۽ جذبو ڏسڻ وٽان هو. هو پنهنجي سيٽ تان اُٿي ٿي بيٺو ۽ قومي جهنڊو ڦڙڪائڻ ٿي لڳو.

ٻيو هاف به ختم ٿيڻ وارو هو. پاڪستاني ٽيم کٽي رهي هئي. مخالف ٽيم گهڻا ئي حملا ڪيا، پر گول ڪرڻ ۾ ناڪام رهي. مئچ جون آخري گهڙيون وڃي بچيون هيون. نيٺ آخري وِسل وڳي ۽ مئچ ختم ٿي. پاڪستاني ٽيم فائنل کٽي چڪي هئي. سڀني گهر جي ڀاتين هڪ ٻئي کي مبارڪون ڏنيون. احسان قومي جهنڊو ڦڙڪائڻ لڳو.

پهريون، ٻيو ۽ ٽيون نمبر آيل ٽيمن جا نالا پڪاريا ويا. وڪٽري اسٽئنڊ تي پاڪستاني ٽيم جو ڪيپٽن بيٺو هو. کيس جڏهن سونو ٻلو پارايو ويو، تڏهن پاڪستان جو قومي جهنڊو ڦڙڪايو ويو ۽ قومي ترانو وڃايو ويو. احسان ۽ گهر جا ٻيا ڀاتي قومي جهنڊي ۽ قومي تراني جي احترام ۾ اُٿي بيٺا.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

- (الف) پاڪستان جي قومي راند ڪهڙي آهي؟
 (ب) احسان جي هٿ ۾ ڇا جو جهنڊو هو؟
 (ج) ڪتنڊڙ ٽيمن کي ڇا ڏنا ويندا آهن؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

ڪٽي	دٻاءُ	هاف	وِسل	احترام
-----	-------	-----	------	--------

3- هيٺين لفظن جا ضد لکو:

سوير آڏو جيسين ڪٽي شروع جڏهن

ڏاهو هاري

ڪنهن حاڪم پڙهو گهمايو ته: آءٌ پنهنجو وڏو وزير ان کي بڻائيندس جيڪو منهنجن سوالن جا جواب پورا ڏيندو. ڪئين ماڻهو حاڪم آڏو آيا، پر هارائي موٽي ويا.

هڪڙي زميندار کي به اچي شوق ٿيو، سو ٺهي سنڀري، گهوڙي تي چڙهي حاڪم ڏانهن پنڌ پيو. پاڻ سان پنهنجي هاريءَ کي به نوڪر ڪري وٺي هليو، جڏهن حاڪم جي درٻار ۾ پهتا، تڏهن هنن کي شاهي مهمان ڪري رهايائون، ٻئي ڏينهن نوڪر کي اتي ئي ڇڏي، زميندار کي درٻار ۾ وٺي ويا.

حاڪم زميندار کان ٽي سوال پڇيا: پيت ڪنهن جو چڱو. جرُ ڪهڙو چڱو ۽ گل ڪهڙو چڱو؟ زميندار سوچي سمجهي جواب ڏنو ته: پيت پلي جو، جرُ ڪوهه جو ۽ گل گلاب جو چڱو.

حاڪم جو قاعدو هو ته جيڪو شخص صحيح جواب نه ڏيندو هو، تنهن کي قيد ۾ هڻي ڇڏيندو هو، تنهن ڪري هي به وڃي قيد ۾ پيو.

هاريءَ کي جڏهن خبر پئي ته حاڪم سندس مالڪ کي سزا ڏيئي ڇڏي آهي سو اُمالڪ درٻار ۾ ڪاهي آيو ۽ حاڪم کي اچي چيائين ته: آءٌ به اوهان جي سوالن جا جواب ڏيڻ آيو آهيان. هاڻي پڇو جيڪي پڇڻو اٿو؟

حاڪم ۽ ان جي درٻارين گهڻو ئي سمجهائين، ته توکان وڏا وڏا آيا، پر ڪوبه جواب ڏيئي نه سگهيو. تون انهيءَ ڳالهه تان لهي وڃ ۽ پنهنجي جان بچائي موٽي وڃ! پر هاري ڪونه مڃيو، لاچار ٿي حاڪم ساڳيا سوال پڇيس ته: پيت ڪهڙو چڱو، جر ڪهڙو چڱو ۽ گل ڪهڙو چڱو؟

هاري سوال ٻڌندي ئي چيس ته: ”پيت ڌرتيءَ جو چڱو، جنهن ۾ سيڪجه سماءجي وڃي ٿو. جرُ مينهن جو چڱو، جنهن تي ساهوارن جو جياپو آهي. گل ونڻ جو چڱو جيڪو سڄي خلق کي ڍڪي ٿو.“

اهو جواب ٻڌي حاڪم ڏاڍو خوش ٿيو ۽ چيائين ته اڄ کان وٺي تون منهنجو وزير آهين. پر هاريءَ چيو: ته سائين! آءُ تو وٽ رهي تنهنجي خدمت وٺو ڪندس؛ پر جيڪو ٻني ٻارو ڪريان ٿو، تنهن مان سموري خلق سان گڏ پکي پڪڙ جو قوت به ٿيندو آهي. مون کي ڇڏ ته مان پنهنجي مالڪ کي وٺي وڃي خلق جي خدمت ڪريان. ائين چئي پنهنجي مالڪ کي ڇڏائي موٽي آيو.

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) حاڪم ڪهڙو پڙهو گهمايو؟
 (ب) زميندار ڪهڙا جواب ڏنا؟
 (ج) ڏاهي هاريءَ ڪهڙا جواب ڏنا؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

جرُ	أمالڪ	مينهن	قوت	خلق
-----	-------	-------	-----	-----

3- هيٺين لفظن جا ضد لکو: جيئن: ڏاهو — بيوقوف

_____	مالڪ
_____	سوال
_____	گل
_____	پاڻي
_____	حاڪم

سبق ٽيهون

دُعا

تُون مالڪ تُون خالق تُون قادر ڪَريم،
اڳهاڻين دُعا شالَ رب عظيم.

سڌي واٽَ دُعا شالَ قدم هي هَلن،
نئين مَنزلن ڏانهن وڌندا رهن.

لڪان ۽ پڙهان مان وڏي چاهه سان،
رڪان سِڪَ ساڻيهه جي ساهه سان.

ڏيئي جان اُنڌيرا پڄائي ڪيان،
ٿرڻ تي ٿڌي بوند بڻجي وسان.

وڌن جو ادب ۽ ننڍن ساڻ پيار،
اها نيڪ عادت ڪريان اختيار.

غريبن يتيمن سان اُلفت ڪريان،
وڏو ٿي وطن جي به خدمت ڪريان.

- امداد حسيني

مشق

1- هيٺين سوالن جا جواب لکو:

(الف) هن نظم ۾ ڪنهن کان دُعا گهري وئي آهي؟

(ب) هن نظم ۾ ڪهڙي دُعا گهري وئي آهي؟

2- هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:

خالق	ڪريم	عظيم	واٽ	چاهه	سڪ	ساڻيهه
------	------	------	-----	------	----	--------